

32013R0604

29.6.2013.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 180/31

**UREDBA (EU) br. 604/2013 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA****od 26. lipnja 2013.****o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (preinaka)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 78. stavak 2. točku (e),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora <sup>(1)</sup>,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija <sup>(2)</sup>,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom <sup>(3)</sup>,

budući da:

(1) Potrebno je provesti cijeli niz značajnih izmjena Uredbe Vijeća br. 343/2003 od 18. veljače 2003. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje <sup>(4)</sup>. Ovu bi Uredbu trebalo preinačiti radi jasnoće.

(2) Zajednička politika azila, uključujući zajednički europski sustav azila, sastavni je dio cilja Europske unije za postupno stvaranje područja slobode, sigurnosti i pravde, otvorenog za one koje su okolnosti prisilile na zakonito traženje zaštite u Uniji.

(3) Na posebnom zasjedanju u Tampereu 15. i 16. listopada 1999. Europsko se vijeće usuglasilo da će nastojati uvesti zajednički europski sustav azila utemeljen na cjelovitoj i sveobuhvatnoj primjeni Ženevske konvencije o statusu izbjeglica od 28. srpnja 1951. koja je dopunjena Protokolom iz New Yorka od 31. siječnja 1967. (dalje u tekstu: Ženevska konvencija) čime se osigurava da se nitko ne šalje natrag u progon, tj. poštuje se načelo zabrane vraćanja. U tom smislu, i bez utjecaja na kriterije odgovornosti utvrđene ovom Uredbom, sve države članice koje poštuju načelo zabrane vraćanja, smatraju se sigurnim zemljama za državljane trećih zemalja.

(4) U zaključcima iz Tamperea navodi se također da bi taj sustav u kratkom vremenskom razdoblju morao uključivati jasan i provediv način za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu.

(5) Takav bi se način trebao temeljiti na objektivnim, poštenim kriterijima i za države članice i za predmetne osobe. Trebao bi posebno omogućiti brzo određivanje odgovorne države članice, tako da se osigura učinkovit pristup postupcima za priznavanje međunarodne zaštite i pritom ne ugrozi cilj brzog razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu.

(6) Završena je prva faza uspostave Zajedničkog europskog sustava azila koji bi dugoročno trebao voditi zajedničkom postupku i jedinstvenom statusu za one kojima je priznata međunarodna zaštita, koji bi važio u cijeloj Uniji. Europsko je vijeće 4. studenoga 2004. donijelo Haški program u kojem su postavljeni ciljevi koji će se u području slobode, sigurnosti i pravde provoditi tijekom razdoblja 2005. – 2010. U vezi s tim Haški je program pozvao Europsku komisiju da zaključi ocjenu pravnih akata prve faze te Europskom parlamentu i Vijeću podnese akte i mjere druge faze kako bi se mogli donijeti prije 2010.

<sup>(1)</sup> SL C 317, 23.12.2009., str. 115.

<sup>(2)</sup> SL C 79, 27.3.2010., str. 58.

<sup>(3)</sup> Stajalište Europskog parlamenta od 7. svibnja 2009. (SL C 212 E, 5.8.2010., str. 370.) i Stajalište Vijeća u prvom čitanju od 6. lipnja 2013. (još nije objavljeno u Službenom listu). Stajalište Europskog parlamenta od 10. lipnja 2013. (još nije objavljeno u Službenom listu).

<sup>(4)</sup> SL L 50, 25.2.2003., str. 1.

(7) U Stockholmskom programu Europsko je vijeće ponovno potvrdilo svoju obvezu da najkasnije do 2012. u skladu s člankom 78. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) uspostavi zajedničko područje zaštite i solidarnosti za osobe kojima je priznata međunarodna zaštita.

Nadalje je istaknulo da Dublinski sustav ostaje temelj Zajedničkog europskog sustava azila jer jasno dodjeljuje odgovornost među državama članicama za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu.

- (8) Izvori Europskog azilnog ureda za potporu (EASO) koji je uspostavljen Uredbom (EU) br. 439/2010 Europskog parlamenta i Vijeća <sup>(1)</sup>, trebali bi biti dostupni za osiguranje primjerene potpore odgovarajućim službama država članica odgovornim za provedbu ove Uredbe. EASO bi trebao posebno osigurati mjere solidarnosti, kao što je intervencijska skupina za azil s potpornim skupinama za azil za pomoć onim državama članicama koje su suočene s posebnim pritiskom i u kojima podnositeljima zahtjeva za međunarodnu zaštitu (dalje u tekstu: podnositelji zahtjeva) nisu osigurani odgovarajući standardi, posebno u vezi s prihvatom i zaštitom.
- (9) Uzimajući u obzir rezultate obavljenog ocjenjivanja provedbe instrumenata prve faze, primjereno je na tom stupnju potvrditi načela na kojima se temelji Uredba (EZ) br. 343/2003 i istodobno na temelju iskustva uvesti potrebna poboljšanja učinkovitosti Dublinskog sustava i zaštite koja se podnositeljima zahtjeva priznaje na temelju tog sustava. Kako je dobro funkcioniranje Dublinskog sustava od bitne važnosti za Zajednički europski sustav azila, trebalo bi tijekom uspostave drugih elemenata Zajedničkog europskog sustava azila i instrumenata solidarnosti Unije pregledati njegova načela i funkcioniranje. Trebalo bi odrediti provedbu cjelokupnog pregleda prikladnosti koji se temelji na dokazima i koji obuhvaća pravne, gospodarske i socijalne učinke Dublinskog sustava, uključujući njegov utjecaj na temeljna prava.
- (10) Za osiguranje jednakog postupanja prema svim podnositeljima zahtjeva i korisnicima prava na međunarodnu zaštitu i osiguranja usklađenosti s važećom pravnom stečevinom Unije u području azila, posebno s Direktivom 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite <sup>(2)</sup>, područje primjene ove Uredbe obuhvaća podnositelje zahtjeva za supsidijarnu zaštitu i osobe prihvatljive za supsidijarnu zaštitu.
- (11) Direktiva 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvata podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu <sup>(3)</sup> trebala
- bi se primjenjivati na postupak za određivanje odgovorne države članice kako je određeno ovom Uredbom, podložno ograničenjima u primjeni te Direktive.
- (12) Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite <sup>(4)</sup> trebala bi se primjenjivati istodobno s odredbama o postupovnim zaštitnim mjerama i ne dovodeći ih pritom u pitanje, kako je određeno ovom Uredbom, podložno ograničenjima u primjeni te Direktive.
- (13) U skladu s Konvencijom Ujedinjenih naroda o pravima djeteta iz 1989. i Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, najbolji interes djeteta trebao bi biti primarna briga država članica pri primjeni ove Uredbe. Pri utvrđivanju najboljih interesa djeteta države članice moraju, ponajprije, uzimati u obzir dobrobit i socijalni razvoj maloljetnika, pitanja zaštite i sigurnosti, mišljenje maloljetnika u skladu s njegovom dobi i zrelošću, uključujući sredinu iz koje dolazi. Osim toga, za maloljetnike bez pratnje zbog njihove posebne ranjivosti trebalo bi utvrditi posebna postupovna jamstva.
- (14) U skladu s Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, poštovanje obiteljskog života trebalo bi biti primarna briga država članica pri primjeni ove Uredbe.
- (15) Zajednička obrada zahtjeva za međunarodnu zaštitu članova jedne obitelji od strane jedne države članice omogućuje da se zahtjevi razmatraju temeljito, da odluke koje se u vezi njih donose budu dosljedne i da članovi jedne obitelji ne budu odvojeni.
- (16) Kako bi se osiguralo potpuno poštovanje načela jedinstva obitelji i najboljih interesa djeteta, postojanje odnosa zavisnosti između podnositelja zahtjeva i njegova djeteta, brata ili sestre ili roditelja na temelju trudnoće ili materinstva, zdravstvenog stanja ili visoke starosti podnositelja zahtjeva trebalo bi postati obvezujući kriterij odgovornosti. Kada je podnositelj zahtjeva maloljetnik bez pratnje, prisutnost člana obitelji ili rođaka koji se za njega mogu skrbiti na državnom području druge države članice trebala bi također postati obvezujući kriterij odgovornosti.

<sup>(1)</sup> SL L 132, 29.5.2010., str. 11.

<sup>(2)</sup> SL L 337, 20.12.2011., str. 9.

<sup>(3)</sup> SL L 180, 29.6.2013., str. 96.

<sup>(4)</sup> SL L 180, 29.6.2013., str. 60.

- (17) Svakoj državi članici trebalo bi dopustiti odstupanje od kriterija odgovornosti, posebno iz humanitarnih razloga i suosjećanja, da se omogući spajanje s članovima obitelji, rođacima ili kojim drugim rodbinskim odnosima te razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koja je podnesena u toj državi članici ili u drugoj državi članici i u slučaju kada to razmatranje nije u području njezine odgovornosti prema obvezujućim kriterijima utvrđenim ovom Uredbom.
- (18) S podnositeljem zahtjeva trebalo bi organizirati osobni intervju da se lakše odredi država članica odgovorna za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu. Čim je zahtjev za međunarodnu zaštitu podnesen, podnositelja zahtjeva trebalo bi obavijestiti o primjeni ove Uredbe i o mogućnosti da tijekom intervjua dade informacije o prisutnosti članova obitelji, rođaka ili kojih drugih rodbinskih odnosa u državama članicama, da se olakša postupak određivanja odgovorne države članice.
- (19) Da se osigura zaštita prava predmetnih osoba trebalo bi, posebno u skladu s člankom 47. Povelje o temeljnim pravima Europske unije, uspostaviti pravne zaštitne mjere i pravo na učinkovit pravni lijek u vezi s odlukama o transferu u drugu odgovornu državu članicu. Da se osigura poštovanje međunarodnog prava, učinkovit pravni lijek protiv takvih odluka trebao bi obuhvatiti primjenu ove Uredbe te pravno i stvarno stanje u državi članici u koju se podnositelja zahtjeva predaje.
- (20) Zadržavanje podnositelja zahtjeva primjenjuje se u skladu s temeljnim načelom da se osobu ne smije zadržati samo zbog toga što traži međunarodnu zaštitu. Zadržavanje bi trebalo biti što je kraće moguće i u skladu s načelom nužnosti i razmjernosti. Zadržavanje podnositelja zahtjeva trebalo bi posebno biti u skladu s člankom 31. Ženevske konvencije. Postupci predviđeni ovom Uredbom u vezi sa zadržanom osobom moraju se primjenjivati kao prioritetni u najkraćem mogućem roku. Kada je riječ o općim jamstvima u vezi sa zadržavanjem te uvjetima zadržavanja, kada je to potrebno, trebale bi se primjenjivati odredbe Direktive 2013/33/EU i na osobe zadržane na temelju ove Uredbe.
- (21) Nedostaci ili raspad sustava azila, koje posebni pritisci na te sustave često pogoršavaju ili im pridonose, mogu ugroziti neometano funkcioniranje sustava uspostavljenog na temelju ove Uredbe, što može prouzročiti opasnost za kršenje prava podnositelja zahtjeva kako su utvrđena važećom pravnom stečevinom Unije u području azila i Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, drugim međunarodnim ljudskim pravima i pravima izbjeglica.
- (22) Kako bi osigurali snažnu suradnju u okviru ove Uredbe i uspostavili međusobno povjerenje država članica u vezi s politikom azila, trebalo bi uspostaviti postupak za rano upozoravanje i pripravnost za upravljanje krizama u vezi s azilom koji je namijenjen sprečavanju pogoršanja ili raspada sustava azila, pri čemu EASO ima ključnu ulogu u skladu s ovlastima koje ima na temelju Uredbe (EU) br. 439/2010. Takvim bi postupkom trebalo osigurati da se Unija što prije obavijesti o ugroženosti neometanog funkcioniranja sustava uspostavljenog ovom Uredbom zbog posebnog pritiska na sustave azila jedne ili više država članica i/ili njihovih nedostataka. Takvim se postupkom omogućuje Uniji da potiče preventivne mjere u ranoj fazi i takvom stanju stvari pokloni odgovarajuću političku pozornost. Solidarnost, koja je ključni element Zajedničkog europskog sustava azila, neodvojivo je povezana s uzajamnim povjerenjem. Jačanjem takvog povjerenja postupak za rano upozoravanje i pripravnost za upravljanje krizama u vezi s azilom, može poboljšati usmjeravanje konkretnih mjera istinske i stvarne solidarnosti s pogođenim državama članicama te pomoći pogođenim državama članicama općenito, a posebno podnositeljima zahtjeva. U skladu s člankom 80. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, akti Unije, kad god je to potrebno, trebali bi sadržavati odgovarajuće mjere da učine važećim načelo solidarnosti, a postupak moraju pratiti takve mjere. Zaključcima o zajedničkom okviru za istinsku i stvarnu solidarnost s državama članicama čiji su sustavi azila pod posebnim pritiskom, uključujući i zbog miješanih migracijskih tokova, koje je 8. ožujka 2012. donijelo Vijeće, predviđa se „instrumentarij” postojećih i mogućih novih mjera koje bi trebalo uzeti u obzir u okviru mehanizma za rano upozoravanje i pripravnost za upravljanje krizama u vezi s azilom.
- (23) Države članice trebale bi surađivati s EASO-om pri prikupljanju informacija o njihovoj sposobnosti svladavanja posebnog pritiska na njihov sustav azila i sustav prihvaća, posebno u okviru primjene ove Uredbe. EASO bi u skladu s Uredbom (EU) br. 439/2010. trebao redovito izvješćivati o prikupljenim informacijama.
- (24) U skladu s Uredbom Komisije (EZ) br. 1560/2003 <sup>(1)</sup>, transfer u državu članicu odgovornu za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu može se provesti dobrovoljno u obliku nadziranog odlaska ili uz pratnju. Države članice trebale bi poticati dobrovoljni transfer osiguranjem odgovarajućih informacija podnositelju zahtjeva te osigurati da se nadzirani transfer ili transfer uz pratnju odvija na human način, uz puno poštovanje temeljnih prava i ljudskog dostojanstva, te u najboljem

<sup>(1)</sup> SL L 222, 5.9.2003., str. 3.

interesu djeteta i najvećem mogućem uzimanju u obzir razvoja odgovarajuće sudske prakse, posebno u vezi s transferom iz humanitarnih razloga.

Eurodac koji podnesu tijela kaznenog progona država članica i Europol u svrhu kaznenog progona <sup>(2)</sup>.

- (25) Zbog postupnog oblikovanja područja bez unutarnjih granica u kojima je kretanja osoba zajamčeno u skladu s Ugovorom o funkcioniranju Europske unije i utvrđivanjem politika Unije vezanih uz uvjete ulaska i boravka državljana treće zemlje, uključujući zajedničke napore za upravljanje vanjskim granicama, potrebno je uravnotežiti kriterije odgovornosti u duhu solidarnosti.
- (26) Uredba 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti osoba u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka <sup>(1)</sup> primjenjuje se na obradu osobnih podataka od strane država članica u skladu s ovom Uredbom.
- (27) Razmjenom osobnih podataka podnositelja zahtjeva, uključujući osjetljive podatke o njegovu zdravlju, prije transfera, osigurat će se da tijela nadležna za odlučivanje o azilu podnositeljima zahtjeva omogućuju odgovarajuću pomoć te osiguravaju neprekidnu zaštitu i poštovanje prava koja su im priznata. Trebalo bi uvesti posebne odredbe da se u skladu s Direktivom 95/46/EZ osigura zaštita podataka podnositelja zahtjeva u tom položaju.
- (28) Primjenu ove Uredbe moguće je olakšati i povećati njezinu učinkovitost bilateralnim sporazumima između država članica, za poboljšanje komunikacije među nadležnim službama, skraćivanje rokova za postupke i pojednostavnjivanje razmatranja zahtjeva za prihvrat ili ponovni prihvrat ili uspostavu postupaka za obavljanje transfera.
- (29) Trebalo bi osigurati kontinuitet između sustava za određivanje odgovorne države članice koji je utvrđen Uredbom (EZ) br. 343/2003 i sustava koji je uspostavljen ovom Uredbom. Isto tako, trebalo bi osigurati usklađenost između ove Uredbe i Uredbe (EU) br. 603/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o uspostavi sustava Eurodac za usporedbu otisaka prstiju zbog učinkovite primjene Uredbe (EU) br. 604/2013 o uvođenju kriterija i mehanizama za utvrđivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva i o zahtjevima za usporedbu s podacima iz sustava
- (30) Funkcioniranje sustava Eurodac, koji je uspostavljen Uredbom (EU) br. 603/2013, trebalo bi olakšati primjenu ove Uredbe.
- (31) Djelovanje Viznog informacijskog sustava kako je uspostavljen Uredbom (EZ) br. 767/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o Viznom informacijskom sustavu (VIS) i razmjeni podataka među državama članicama o vizama za kratkotrajni boravak <sup>(3)</sup>, a posebno provedba članaka 21. i 22., trebalo bi olakšati primjenu ove Uredbe.
- (32) U vezi s postupanjem s osobama iz područja primjene ove Uredbe, države članice obvezuju obveze iz instrumenta međunarodnog prava, uključujući odgovarajuću sudsku praksu Europskog suda za ljudska prava.
- (33) Za osiguranje jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi prenijeti na Komisiju. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije <sup>(4)</sup>.
- (34) Postupak razmatranja trebalo bi koristiti za donošenje zajedničke brošure o Dublin/Eurodac te posebne brošure za maloljetnike bez pratnje; standardiziranog obrasca za razmjenu odgovarajućih informacija o maloljetnicima bez pratnje; jedinstvenih uvjeta za savjetovanje i razmjenu informacija o maloljetnicima i uzdržavanim osobama; jedinstvenih uvjeta o pripremi i podnošenju zahtjeva za prihvrat ili ponovni prihvrat; dvaju popisa odgovarajućih elemenata dokaza i dokaza na osnovu indicija i njihovih redovitih pregleda; propusnica; jedinstvenih uvjeta za savjetovanje i razmjenu informacija o transferu; standardnog obrasca za razmjenu podataka prije transfera; zajedničkog zdravstvenog certifikata; jedinstvenih uvjeta i praktičnih rješenja za razmjenu zdravstvenih podataka osobe prije transfera te kanala za siguran elektronički prijenos zahtjeva.

<sup>(1)</sup> SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

<sup>(2)</sup> SL L 180, 29.6.2013., str. 1.

<sup>(3)</sup> SL L 218, 13.8.2008., str. 60.

<sup>(4)</sup> SL L 55, 28.2.2011., str. 13.



- (35) Da se osiguraju dopunska pravila na Komisiju bi trebalo prenijeti ovlasti da u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije donosi akte u vezi s osiguranjem identifikacije članova obitelji, braće i sestara ili rođaka maloljetnika bez pratnje; kriterije za utvrđivanje postojanja dokazanih rodbinskih veza; kriterije za ocjenu sposobnosti rođaka da se skrbe za maloljetnika bez pratnje, uključujući kada članovi obitelji, braća i sestre ili rođaci maloljetnika bez pratnje borave u više od jedne države članice; elemente za ocjenjivanje veze ovisnosti; kriterije za ocjenjivanje sposobnosti osobe da se skrbe za uzdržavanu osobu te elemente koji se uzimaju u obzir za ocjenu nesposobnosti za putovanje tijekom duljeg razdoblja. Komisija pri ostvarivanju svojih ovlasti u donošenju delegiranih akata ne prelazi područje primjene najboljih interesa djeteta kako je predviđeno člankom 6. stavkom 3. ove Uredbe. Od posebne je važnosti da Komisija u okviru svog rada na pripremama održava odgovarajuće konzultacije, uključujući i one na stručnoj razini. Komisija pri pripremi i sastavljanju delegiranih akata mora osigurati da se Europskom parlamentu i Vijeću odgovarajući dokumenti dostavljaju istodobno, pravodobno i na odgovarajući način.
- (36) U primjeni ove Uredbe, uključujući pripremu delegiranih akata, Komisija bi se trebala savjetovati sa stručnjacima, među ostalim, iz svih relevantnih nacionalnih tijela.
- (37) Detaljna pravila za primjenu Uredbe (EZ) br. 343/2003 utvrđena su Uredbom (EZ) br. 1560/2003. Određene odredbe Uredbe (EZ) br. 1560/2003 trebalo bi unijeti u ovu Uredbu ili zbog jasnoće ili stoga što mogu doprinijeti općem cilju. Posebno je, kako za države članice tako i za predmetne podnositelje zahtjeva, važno da postoji opći mehanizam za nalaženje rješenja u slučajevima kada se odredbe ove Uredbe u državama članicama različito primjenjuju. Stoga je opravdano da se mehanizam za rješavanje sporova propisan Uredbom (EZ) br. 1560/2003 za rješavanje sporova unese u humanitarnu klauzulu u ovu Uredbu te njegovo područje primjene proširi na ovu Uredbu u cijelosti.
- (38) Učinkovito praćenje primjene ove Uredbe zahtijeva njezino ocjenjivanje u redovitim vremenskim razmacima.
- (39) Ova Uredba poštuje temeljna prava i uzima u obzir načela potvrđena posebno u Povelji Europske unije o temeljnim pravima. Cilj je ove Uredbe osigurati puno poštovanje prava na azil zajamčeno člankom 18. Povelje te prava priznata njezinim člancima 1., 4., 7., 24. i 47. U skladu s tim ova se Uredba primjenjuje na odgovarajući način.
- (40) Budući da države članice ne mogu zadovoljavajuće ostvariti cilj ove Uredbe, tj. utvrditi kriterije i mehanizme za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva i da se taj cilj zbog opsega i učinaka ove Uredbe može lakše ostvariti na razini Unije, Unija može donositi mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji (UEU). U skladu s načelom razmjernosti iz navedenog članka, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (41) U skladu s člankom 3. i člankom 4.a stavkom 1. Protokola 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske u vezi s područjem slobode, sigurnosti i pravde, koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, te države članice obavijestile su da žele sudjelovati u donošenju i primjeni ove Uredbe.
- (42) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola 22 o stajalištu Danske, koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije (UFEU), Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe i ona za nju nije obvezujuća niti se u odnosu na nju primjenjuje,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

#### POGLAVLJE I.

#### PREDMET I DEFINICIJE

##### Članak 1.

##### Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju kriterije i mehanizme za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koju je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (dalje u tekstu: odgovorna država članica).

##### Članak 2.

##### Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

- (a) „državljanin treće zemlje” znači svaka osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 20. stavka 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i koja nije državljanin države koja sudjeluje u ovoj Uredbi na temelju sporazuma s Europskom unijom;

- (b) „zahtjev za međunarodnu zaštitu” znači zahtjev za međunarodnu zaštitu kako je definiran u članku 2. točki (h) Direktive 2011/95/EU;
- (c) „podnositelj zahtjeva” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja je podnijela zahtjev za međunarodnu zaštitu o kojem još nije donesena konačna odluka;
- (d) „razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu” znači svako razmatranje ili odluka ili rješenje koje se odnosi na zahtjev za međunarodnu zaštitu od strane nadležnih tijela u skladu s Direktivom 2013/32/EU i Direktivom 2011/95/EU, osim za postupke za određivanje odgovorne države članice u skladu s ovom Uredbom;
- (e) „povlačenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu” znači radnje kojima se završavaju postupci koje je podnositelj zahtjeva započeo podnošenjem zahtjeva za međunarodnu zaštitu, u skladu s Direktivom 2013/32/EU izričito ili prešutno;
- (f) „korisnik međunarodne zaštite” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva kojoj je priznata međunarodna zaštita kako je definirana u članku 2. točki (a) Direktive 2011/95/EU;
- (g) „članovi obitelji” u mjeri u kojoj je obitelj već postojala u zemlji podrijetla, znači sljedeći članovi obitelji podnositelja zahtjeva koji su prisutni na području država članica:
- bračni drug podnositelja zahtjeva ili njegov nevjenčani partnera u trajnoj vezi, kada u skladu s pravom ili praksom predmetne države članice u okviru njezina zakonodavstva o državljanima trećih zemalja nevjenčani se parovi tretiraju na usporediv način s vjenčanim parovima,
  - maloljetna djeca parova iz prve alineje ili podnositelja zahtjeva, pod uvjetom da nisu vjenčani i neovisno o tome jesu li rođeni u bračnoj ili izvanbračnoj zajednici, ili su usvojeni, kako je određeno nacionalnim pravom,
  - kada je podnositelj zahtjeva maloljetan ili nije u braku, otac, majka ili druga odrasla osoba koja je odgovorna za podnositelja zahtjeva u skladu s pravom ili praksom predmetne države članice u kojoj je odrasla osoba prisutna,
  - kada je korisnik međunarodne zaštite maloljetnik ili nije u braku, otac, majka ili druga odrasla osoba koja je za
- korisnika odgovorna u skladu s pravom ili praksom predmetne države članice u kojoj je korisnik prisutan;
- (h) „rođak” znači odrasli ujak/tetak ili teta/ujna ili djed/baka koji je prisutan/prisutna na državnom području države članice neovisno o tome je li podnositelj zahtjeva rođen u bračnoj ili izvanbračnoj zajednici, ili usvojen, kako je određeno nacionalnim pravom;
- (i) „maloljetnik” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva mlađa od 18 godina;
- (j) „maloljetnik bez pratnje” znači maloljetnik koji dolazi na državno područje država članica bez pratnje odrasle osobe koja je za njega odgovorna u skladu s pravom ili praksom predmetne države članice tako dugo dok ta odrasla osoba stvarno ne preuzme brigu o njemu; uključuje i maloljetnika koji je ostao bez pratnje nakon što je ušao na državno područje država članica;
- (k) „zastupnik” znači osoba ili organizacija koju su nadležna tijela imenovala da maloljetniku bez pratnje pomaže i da ga zastupa u postupcima navedenim u ovoj Uredbi da se osigura najveća korist djeteta i za njega, prema potrebi, obavljaju pravne radnje. Kada je kao zastupnik imenovana organizacija, ona određuje osobu odgovornu za obavljanje dužnosti zastupnika za maloljetnika bez pratnje u skladu s ovom Uredbom;
- (l) „dokument o boravku” znači svako odobrenje koje su izdala tijela države članice kojim se državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva odobrava boravak na njezinu državnom području, uključujući dokumente koji potkrepljuju odobrenje, da ostanu na državnom području u okviru mjera privremene zaštite ili dok ne prestanu okolnosti koje sprečavaju provedbu naloga za udaljavanje, s iznimkom viza i dozvola za boravak koje su izdane tijekom razdoblja koje je potrebno za određivanje odgovorne države članice kako je utvrđeno u ovoj Uredbi ili tijekom razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu ili zahtjeva za dozvolu boravka;
- (m) „viza” znači dozvola ili odluka države članice koja je potrebna za tranzit ili ulazak s namjerom boravka u toj državi članici ili u više država članica. Vrsta vize određuje se u skladu sa sljedećim definicijama pojmova:
- „dugotrajna viza” znači dozvola ili odluka koju je izdala jedna država članica u skladu sa svojim nacionalnim pravom ili pravom Unije koja je potrebna za ulaz i planirani boravak u toj državi članici više od tri mjeseca,

- „kratkotrajna viza” znači dozvola ili odluka države članice tranzita preko državnog područja jedne države članice ili namjeru boravka na državnom području jedne ili više država članica ili svih država članica u razdoblju od najviše tri mjeseca unutar šest mjeseci od datuma prvog ulaska na državno područje država članica,
  - „zrakoplovno-tranzitna viza” znači viza koja važi za tranzit preko međunarodnih područja tranzita jedne ili više zračnih luka država članica;
- (n) „opasnost od bijega” znači opasnost da podnositelj zahtjeva ili državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva, u vezi s kojom se odvija postupak transfera, pobjegne u skladu s ocjenom pojedinog slučaja na temelju objektivnih kriterija koji su određeni zakonom.

## POGLAVLJE II.

### OPĆA NAČELA I ZAŠTITNE MJERE

#### Članak 3.

#### **Pristup postupku za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu**

1. Države članice razmatraju svaki zahtjev za međunarodnu zaštitu državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva koji podnese zahtjev na državnom području bilo koje države članice, uključujući granicu ili područje tranzita. Zahtjev razmatra samo jedna država članica i to ona koja je prema kriterijima iz poglavlja III. navedena kao odgovorna.

2. Kada na temelju kriterija navedenih u ovoj Uredbi nije moguće odrediti nijednu odgovornu državu članicu, za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu odgovorna je prva država članica u kojoj je podnesen zahtjev za međunarodnu zaštitu.

Kada podnositelja zahtjeva nije moguće poslati u državu članicu, koja je prvobitno određena kao odgovorna, zbog utemeljenih razloga za pretpostavku da postoje sustavni nedostaci u postupku azila i uvjetima za prihvatanje podnositelja zahtjeva u toj državi članici, koji bi mogli izazvati opasnost neljudskog i ponižavajućeg postupanja u smislu članka 4. Povelje o temeljnim pravima Europske unije, država članica koja provodi postupak određivanja odgovorne države članice i dalje razmatra kriterije iz poglavlja III. da utvrdi može li se koju drugu državu članicu odrediti kao odgovornu.

Kada transfer u skladu s ovim stavkom nije moguće obaviti ni u jednu državu članicu određenu na temelju kriterija iz poglavlja III. ili u prvu državu članicu u kojoj je zahtjev podnesen, država članica koja provodi postupak određivanja odgovorne države članice postaje odgovorna država članica.

3. Svaka država članica pridržava pravo da, podložno pravilima i zaštitnim mjerama koje su utvrđene u Direktivi 2013/32/EU, podnositelja zahtjeva pošalje u sigurnu treću zemlju.

#### Članak 4.

#### **Pravo na informacije**

1. Čim je zahtjev za međunarodnu zaštitu podnesena u smislu članka 20. stavka 2. u državi članici, njezina nadležna tijela obavješćuju podnositelja zahtjeva o primjeni ove Uredbe, a posebno o:

- (a) ciljevima ove Uredbe i posljedicama podnošenja drugog zahtjeva u drugoj državi članici te o posljedicama transfera iz jedne države članice u drugu tijekom faze u kojoj se određuje država članica odgovorna u skladu s ovom Uredbom i razmatra zahtjev za međunarodnu zaštitu;
- (b) kriterijima za određivanje odgovorne države članice, hijerarhiji takvih kriterija u različitim fazama postupka i o njihovu trajanju, uključujući činjenicu da država članica u kojoj je podnesen zahtjev za međunarodnu zaštitu može postati odgovorna u skladu s ovom Uredbom, i onda kada takva odgovornost nije utemeljena na tim kriterijima;
- (c) osobnom intervjuu u skladu s člankom 5. i mogućnosti davanja informacija o prisutnosti članova obitelji, rođaka ili članova drugih rodbinskih odnosa u država članicama, uključujući načine na koje podnositelj zahtjeva može dati takve informacije;
- (d) mogućnosti osporavanja odluke o transferu i, kada je to primjereno, molbe za odgodu transfera;
- (e) činjenici da nadležna tijela država članica mogu razmijeniti podatke podnositelja zahtjeva zbog provedbe svojih obveza koje proizlaze iz ove Uredbe;
- (f) pravu pristupa podacima koji se odnose na podnositelja zahtjeva i pravu da se zahtjeva ispravak takvih podataka ili brisanje nezakonito obrađivanih podataka, kao i postupci za ostvarivanje takvih prava, uključujući podatke o kontaktima s tijelima iz članka 35. i nacionalnim tijelima za zaštitu podataka koja su odgovorna za razmatranje zahtjeva vezanih uz zaštitu osobnih podataka.

2. Informacije iz stavka 1. osiguravaju se u pisanom obliku i na jeziku koji podnositelj zahtjeva razumije ili se opravdano pretpostavlja da ga razumije. Države članice upotrebljavaju zajedničku brošuru koja je u tu svrhu sastavljena na temelju stavka 3.

Kada je to potrebno za pravilno razumijevanje podnositelja zahtjeva, informacije se daju i usmeno, na primjer prilikom osobnog intervjua iz članka 5.

3. Komisija na temelju provedbenih akata sastavlja zajedničku brošuru, te posebnu brošuru za maloljetnike bez pratnje, koja sadržava barem informacije iz stavka 1. ovog članka. Ta brošura sadržava također informacije o primjeni Uredbe (EU) br. 603/2013 i posebno svrhu u koju se podaci podnositelja zahtjeva mogu razmatrati u okviru Eurodaca. Zajednička brošura sastavlja se tako da se državama članicama omogućiti da je dopune posebnim dodatnim informacijama države članice. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom razmatranja iz članka 44. stavka 2. ove Uredbe.

#### Članak 5.

##### Osobni intervju

1. Da se olakša postupak određivanja odgovorne države članice, država članica koja provodi taj postupak s podnositeljem zahtjeva vodi osobni intervju. Intervju također omogućuje da podnositelj zahtjeva ispravno razumije informacije koje dobiva u skladu s člankom 4.

2. Osobni se intervju može izostaviti ako:

(a) je podnositelj zahtjeva pobjegao; ili

(b) je podnositelj zahtjeva nakon dobivanja informacija iz članka 4. na drugi način dao informacije relevantne za određivanje odgovorne države članice. Država članica koja izostavi intervju podnositelju zahtjeva omogućuje da prije donošenja odluke o njegovu transferu odgovornoj državi članici u skladu s člankom 26. stavkom 1. da daljnje informacije koje su važne za ispravno određivanje odgovorne države članice.

3. Osobni se intervju provodi pravodobno, u svakom slučaju prije donošenja bilo kakve odluke o transferu podnositelja zahtjeva u odgovornu državu članicu u skladu s člankom 26. stavkom 1.

4. Osobni se intervju provodi na jeziku koji podnositelj zahtjeva razumije ili se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem se može sporazumijevati. Kada je to potrebno, države članice mogu uzeti tumača koji je sposoban osigurati odgovarajuće sporazumijevanje između podnositelja zahtjeva i osobe koja vodi osobni intervju.

5. Osobni se intervju vodi pod uvjetima koji osiguravaju odgovarajuću povjerljivost. Vodi ga osoba koja je za to osposobljena u skladu s nacionalnim pravom.

6. Država članica koja vodi osobni intervju sastavlja pisani sažetak koji sadrži sve glavne informacije koje je podnositelj

zahtjeva tijekom intervjua dao. Taj sažetak može biti u obliku izvješća ili na standardnom obrascu. Država članica podnositelju zahtjeva ili pravnom zastupniku koji ga zastupa pravodobno osigurava pristup sažetku.

#### Članak 6.

##### Zaštitne mjere za maloljetnike

1. Pri provedbi svih postupaka iz ove Uredbe, najbolji interes djeteta primarna je briga država članica.

2. Države članice osiguravaju da zastupnik zastupa i/ili pomaže maloljetniku bez pratnje u svim postupcima iz ove Uredbe. Zastupnik je osposobljen i ima stručno znanje da osigura poštovanje najboljih interesa maloljetnika u postupcima koji se provode na temelju ove Uredbe. Takav zastupnik ima pristup sadržaju odgovarajućih dokumenata iz dosjea podnositelja zahtjeva, uključujući posebnu brošuru za maloljetnike bez pratnje.

Ovaj stavak ne dovodi u pitanje odgovarajuće odredbe iz članka 25. Direktive 2013/32/EU.

3. Pri ocjeni najboljih interesa djeteta, države članice tijesno međusobno surađuju i posebno uzimaju u obzir sljedeće čimbenike:

(a) mogućnosti ponovnog spajanja obitelji;

(b) dobrobit i socijalni razvoj maloljetnika;

(c) pitanja vezana uz sigurnost i zaštitu, posebno kada postoji opasnost da je maloljetnik žrtva trgovine ljudima;

(d) mišljenje maloljetnika u skladu s njegovom dobi i zrelošću.

4. Za potrebe primjene članka 8., država članica u kojoj je maloljetnik podnio zahtjev za međunarodnu zaštitu, što je prije moguće poduzima odgovarajuće mjere da identificira članove obitelji, braću i sestre ili rođake maloljetnika bez pratnje na državnom području država članica i pritom štiti najbolje interese djeteta.

U tu svrhu ta država članica može zatražiti pomoć međunarodnih ili drugih odgovarajućih organizacija te maloljetniku olakšati pristup uslugama takvih organizacija za traženje osoba.

Osoblje nadležnih tijela iz članka 35. koja obrađuju zahtjeve maloljetnika bez pratnje odgovarajuće je osposobljeno, i nadalje se mora odgovarajuće osposobljavati, o posebnim potrebama maloljetnika bez pratnje.



5. S ciljem olakšavanja odgovarajućih mjera za identifikaciju članova obitelji, braće i sestara ili rođaka maloljetnika bez pratnje koji žive na području druge države članice, u skladu sa stavkom 4. ovog članka, Komisija donosi provedbene akte uključujući standardni obrazac za razmjenu odgovarajućih podataka među državama članicama. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom razmatranja iz članka 44. stavka 2.

### POGLAVLJE III.

#### KRITERIJI ZA ODREĐIVANJE ODGOVORNE DRŽAVE ČLANICE

##### Članak 7.

##### Hijerarhija kriterija

1. Kriteriji za određivanje odgovorne države članice primjenjuju se redoslijedom kojim su navedeni u ovom poglavlju.

2. Odgovorna država članica u skladu s kriterijima navedenim u ovom poglavlju, određuje se na temelju položaja koji je postojao kada je podnositelj zahtjeva prvi put podnio svoj zahtjev za međunarodnu zaštitu u državi članici.

3. U vezi s primjenom kriterija iz članaka 8., 10. i 16., države članice uzimaju u obzir sve raspoložive dokaze o prisutnosti članova obitelji, rođaka ili članova drugih rodbinskih odnosa podnositelja zahtjeva na državnom području države članice, pod uvjetom da su takvi dokazi predloženi prije nego što država članica primi zahtjev za prihvata ili ponovni prihvata predmetne osobe, u skladu s člankom 22. odnosno 25., i da o prethodnim zahtjevima za međunarodnu zaštitu podnositelja molbe nije donesena prva odluka o sadržaju zahtjeva.

##### Članak 8.

##### Maloljetnici

1. Kada je podnositelj zahtjeva maloljetnik bez pratnje, odgovorna država članica je ona u kojoj je zakonito prisutan član obitelji ili brat ili sestra maloljetnika bez pratnje, pod uvjetom da je to u najboljem interesu maloljetnika. Kada je podnositelj zahtjeva maloljetnik u braku čiji bračni drug nije prisutan na državnom području država članica, odgovorna država članica je država članica u kojoj je zakonito prisutan otac, majka ili druga odrasla osoba odgovorna za maloljetnika, u skladu s pravom ili praksom te države članice, ili brat ili sestra.

2. Kada je podnositelj zahtjeva maloljetnik bez pratnje koji ima rođaka koji je zakonito prisutan u drugoj državi članici i kada se na temelju pojedinačnog razmatranja utvrdi, da se rođak

može brinuti za maloljetnika, ta država članica spaja maloljetnika s njegovim rođakom i odgovorna je država članica, pod uvjetom da je to u najboljem interesu maloljetnika.

3. Kada članovi obitelji, braća ili sestre ili rođaci iz stavaka 1. i 2. borave u više od jedne države članice, odgovorna država članica određuje se na temelju najboljih interesa maloljetnika.

4. U odsutnosti člana obitelji, brata ili sestre ili rođaka iz stavaka 1. i 2., odgovorna je ona država članica u kojoj je maloljetnik bez pratnje podnio zahtjev za međunarodnu zaštitu, pod uvjetom da je to u najboljem interesu maloljetnika.

5. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 45. o identifikaciji članova obitelji, braće i sestara ili rođaka maloljetnika bez pratnje; kriterije za utvrđivanje postojanja dokazanih rodbinskih veza; kriterije za ocjenu sposobnosti rođaka da se skrbe za maloljetnika bez pratnje, uključujući kada članovi obitelji, braća i sestre ili rođaci maloljetnika bez pratnje borave u više od jedne države članice. Komisija pri ostvarivanju svojih ovlasti u donošenju delegiranih akata ne prelazi područje primjene najboljih interesa djeteta kako je predviđeno člankom 6. stavkom 3.

6. Komisija provedbenim aktima uspostavlja jedinstvene uvjete za savjetovanje i razmjenu podataka među državama članicama. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom razmatranja iz članka 44. stavka 2.

##### Članak 9.

##### Članovi obitelji koji su korisnici međunarodne zaštite

Kada podnositelj zahtjeva ima člana obitelji, neovisno o tome je li obitelj prethodno zasnovana u zemlji podrijetla, kojem je kao korisniku međunarodne zaštite dopušten boravak u državi članici, ta država članica odgovorna je za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, pod uvjetom da dotične osobe pisanim putem izraze tu želju.

##### Članak 10.

##### Članovi obitelji koji su podnositelji zahtjeva za međunarodnu zaštitu

Kada podnositelj zahtjeva ima člana obitelji u državi članici, o čijem zahtjevu za međunarodnu zaštitu u toj državi članici nije donesena prva odluka o sadržaju, ta država članica odgovorna je za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, pod uvjetom da dotične osobe pisanim putem izraze tu želju.

### Članak 11.

#### Obiteljski postupak

Kada više članova obitelji i/ili maloljetne braće ili sestara koji nisu u braku, istodobno podnese zahtjeve za međunarodnu zaštitu u istoj državi članici, ili na datume koji su dovoljno blizu da se postupci za određivanje odgovorne države članice vode zajedno, i kad bi primjena kriterija iz ove Uredbe dovela do njihova razdvajanja, odgovorna država članica određuje se na temelju sljedećih odredaba:

- (a) za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu članova obitelji i/ili maloljetne braće ili sestara koji nisu u braku odgovorna je država članica koja je prema kriterijima odgovorna za prihvrat najvećeg broja dotičnih osoba;
- (b) ako to ne uspije, odgovorna je država članica koja je prema kriterijima odgovorna za razmatranje zahtjeva najstarijeg člana obitelji.

### Članak 12.

#### Izdavanje dokumenata o boravku ili viza

1. Kada podnositelj zahtjeva posjeduje važeći dokument o boravku, za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu odgovorna je država članica koja je izdala dokument.

2. Kada podnositelj zahtjeva ima važeću vizu, za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu odgovorna je država članica koja je izdala vizu, osim ako je viza izdana u ime druge države članice u skladu s rješenjem o zastupanju kako je određeno u članku 8. Uredbe (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama<sup>(1)</sup>. U tom slučaju zastupana država članica odgovorna je za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu.

3. Kada podnositelj zahtjeva ima više od jednog važećeg dokumenta o boravku ili vize koje su izdale različite države članice, odgovornost za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu preuzimaju države članice prema sljedećem redosljedu:

- (a) država članica koja je izdala dokument o boravku koji osigurava pravo na najdulje vrijeme boravka ili kada su vremena važenja istovjetna, država članica koja je izdala dokument o boravku kojemu najkasnije istječe rok važenja;
- (b) država članica koja je izdala vizu kojoj najkasnije istječe rok važenja kada je riječ o različitim vizama iste vrste;

(c) kada su vize različitih vrsta, država članica koja je izdala vizu s najduljim vremenom važenja, ili kada su vremena važenja istovjetna, država članica koja je izdala vizu kojoj najkasnije istječe rok važenja.

4. Kada podnositelj zahtjeva posjeduje samo jedan ili više dokumenata o boravku kojima je važenje isteklo prije manje od dviju godina ili jednu ili više viza kojima je važenje isteklo prije manje od šest mjeseci i koji su mu stvarno omogućili ulazak na državno područje države članice, za vrijeme koje podnositelj zahtjeva ne napušta državno područje država članica, primjenjuju se stavci 1., 2. i 3.

Kada podnositelj zahtjeva posjeduje jedan ili više dokumenata o boravku kojima je važenje isteklo prije više od dviju godina ili jednu ili više viza kojima je važenje isteklo prije više od šest mjeseci i koji su mu stvarno omogućili ulazak na državno područje države članice i kada podnositelj zahtjeva nije napustio državno područje država članica, odgovorna je država članica u kojoj je podnesen zahtjev za međunarodnu zaštitu.

5. Činjenica da su dokument o boravku ili viza izdani na temelju lažnog ili preuzetog identiteta ili podnošenja krivotvorenih, lažnih ili nevažećih dokumenata, ne sprečava da se odgovornost dodijeli državi članici koja ga je izdala. Međutim, država članica koja je izdala dokument o boravku ili vizu nije odgovorna, ako se utvrdi da je prijevarena počinjena nakon što su dokument ili viza izdani.

### Članak 13.

#### Ulazak i/ili boravak

1. Kada se utvrdi na temelju dokaza ili dokaza na osnovu indicija kako je navedeno u dva popisa iz članka 22. stavka 3. ove Uredbe, uključujući podatke iz Uredbe (EU) br. 603/2013, da je podnositelj zahtjeva pri dolasku iz treće zemlje nezakonito prešao granicu države članice kopnom, morem ili zrakom, za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu odgovorna je država članica u koju je na taj način ušao. Ta odgovornost prestaje 12 mjeseci od datuma nezakonitog prijelaza granice.

2. Kada državu članica nije moguće, ili više nije moguće, smatrati odgovornom u skladu sa stavkom 1. ovog članka i kada se na temelju dokaza ili dokaza na osnovu indicija kako je navedeno u oba popisa iz članka 22. stavka 3. utvrdi da je podnositelj zahtjeva – koji je nezakonito ušao na državno područje država članica ili za koga nije moguće utvrditi okolnosti ulaska – prije podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu u državi članici živio neprekidno najmanje pet mjeseci, ta je država članica odgovorna za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu.

Ako je podnositelj zahtjeva živio u razdobljima od najmanje pet mjeseci u više država članica, za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu odgovorna je posljednja država članica u kojoj je živio.

<sup>(1)</sup> SL L 243, 15.9.2009., str. 1.

**Članak 14.****Ulazak bez vizne obveze**

1. Ako državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva uđe na državno područje države članice u kojoj za ulazak ne važi vizna obveza, ta država članica odgovorna je za razmatranje njegovog zahtjeva za međunarodnu zaštitu.

2. Načelo iz stavka 1. ne primjenjuje se ako državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva podnese svoj zahtjev za međunarodnu zaštitu u drugoj državi članici u kojoj za ulazak na njezino državno područje također ne važi vizna obveza. U tom slučaju ta druga država članica odgovorna je za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu.

**Članak 15.****Zahtjev na međunarodnom tranzitnom području zračne luke**

Kada zahtjev za međunarodnu zaštitu na međunarodnom tranzitnom području zračne luke države članice podnese državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva, za razmatranje zahtjeva odgovorna je ta država članica.

## POGLAVLJE IV.

**UZDRŽAVANE OSOBE I DISKRECIJSKE KLAUZULE****Članak 16.****Uzdržavane osobe**

1. Kada je podnositelj zahtjeva zbog trudnoće, novorođenog djeteta, teške bolesti, teške invalidnosti ili starosti, ovisan o pomoći djeteta, brata ili sestre ili roditelja koji zakonito borave u jednoj od država članica, ili je dijete, brat ili sestra ili roditelj koji zakonito boravi u jednoj od država članica ovisan o pomoći podnositelja zahtjeva, države članice uobičajeno zadržavaju zajedno ili spajaju podnositelja zahtjeva s djetetom, bratom ili sestrom ili roditeljem, pod uvjetom da su rodbinske veze postojale u zemlji podrijetla, da se dijete, brat ili sestra ili roditelj ili podnositelj zahtjeva može skrbiti za ovisnu osobu i da dotične osobe pisanim putem izraze tu želju.

2. Kada dijete, brat ili sestra ili roditelj iz stavka 1. zakonito boravi u drugoj državi članici, ali ne u onoj u kojoj je prisutan podnositelj zahtjeva, odgovorna je ona država članica u kojoj dijete, brat ili sestra ili roditelj zakonito boravi, osim ako podnositelj zahtjeva zbog svojega zdravstvenog stanja tijekom duljeg razdoblja ne može putovati u tu državu članicu. U tom slučaju odgovorna država članica je ona u kojoj je prisutan podnositelj zahtjeva. Takva država članica nije obvezna dovesti dijete, brata ili sestru ili roditelja podnositelja zahtjeva na svoje državno područje.

3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 45. o elementima koji se uzimaju u obzir u vezi s ocjenjivanjem veze ovisnosti, kriterija za utvrđivanje postojanja dokazanih rodbinskih veza, kriterije za ocjenjivanje sposobnosti predmetne osobe da se skrbi za ovisnu osobu te elemente koji se uzimaju u obzir za ocjenu nesposobnosti za putovanje tijekom duljeg razdoblja.

4. Komisija provedbenim aktima uspostavlja jedinstvene uvjete za savjetovanje i razmjenu podataka između država članica. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom razmatranja iz članka 44. stavka 2.

**Članak 17.****Diskrecijske klauzule**

1. Iznimno od članka 3. stavka 1. svaka država članica može odlučiti da razmotri zahtjev za međunarodnu zaštitu koji u njoj podnese državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva i onda kada takvo razmatranje nije njezina odgovornost na temelju kriterija iz ove Uredbe.

Država članica koja odluči razmotriti zahtjev za međunarodnu zaštitu u skladu s ovim stavkom postaje odgovorna država članica i preuzima obveze povezane s takvom odgovornošću. Kada je to prikladno, odgovorna država članica putem elektroničke komunikacijske mreže „DubliNet”, uspostavljene u skladu s člankom 18. Uredbe (EZ) br. 1560/2003, obavješćuje prethodno odgovornu državu članicu, državu članicu koja vodi postupak za određivanje odgovorne države članice ili državu članicu od koje je zatraženo da prihvati ili ponovno prihvati podnositelja zahtjeva.

Država članica koja postane odgovorna u skladu s ovim stavkom, tu činjenicu odmah navodi u Eurodacu u skladu s Uredbom (EU) br. 603/2013, s tim da dodaje datum kada je donesena odluka da se zahtjev razmotri.

2. Država članica u kojoj je podnesen zahtjev za međunarodnu zaštitu i koja provodi postupak za određivanje odgovorne države članice, ili odgovorna država članica, može bilo kada prije donošenja prve odluke o sadržaju zatražiti od druge države članice da prihvati podnositelja zahtjeva i da se tako osigura spajanje bilo kojih osoba u rodbinskom odnosu iz humanitarnih razloga, posebno na temelju obiteljskih ili kulturnih aspekata, i onda kada ta druga država članica nije odgovorna na temelju kriterija iz članaka od 8. do 11. i članka 16. Predmetne osobe moraju dati svoj pristanak u pisanom obliku.

Zahtjev za prihvatanje sadrži svu dokumentaciju koju posjeduje država članica moliteljica, koja zamoljenoj državi članici omogućuje da ocijeni stanje.

Zamoljena država članica provodi potrebne provjere da ispita navedene humanitarne razloge i državi članici moliteljici u roku dva mjeseca od primitka zahtjeva odgovori putem elektroničke komunikacijske mreže „DubliNet” uspostavljene u skladu s člankom 18. Uredbe (EZ) br. 1560/2003. U slučaju odbijanja zahtjeva, navode se razlozi na kojima se odbijanje temelji.

Kada zamoljena država članica prihvati zahtjev, na nju se prenosi odgovornost za razmatranje zahtjeva.

#### POGLAVLJE V.

### OBVEZE ODGOVORNE DRŽAVE ČLANICE

#### Članak 18.

##### Obveze odgovorne države članice

1. Odgovorna država članica u skladu s ovom Uredbom obvezna je da:

- (a) pod uvjetima iz članka 21., 22. i 29. prihvati podnositelja zahtjeva koji je podnio zahtjev u drugoj državi članici;
- (b) pod uvjetima iz članka 23., 24., 25. i 29. ponovno prihvati podnositelja zahtjeva čiji se zahtjev razmatra i koji je zahtjev podnio u drugoj državi članici ili koji je na državnom području druge države članice bez dokumenta o boravku;
- (c) pod uvjetima iz članka 23., 24., 25. i 29. ponovno prihvati državljanina treće zemlje ili osobu bez državljanstva koja je povukla zahtjev koji se razmatra i podnijela zahtjev u drugoj državi članici ili koja je na državnom području druge države članice bez dokumenta o boravku;
- (d) pod uvjetima iz članka 23., 24., 25. i 29. ponovno prihvati državljanina treće zemlje ili osobu bez državljanstva čiji je zahtjev odbijen i koja je zahtjev podnijela u drugoj državi članici ili koja je na državnom području druge države članice bez dokumenta o boravku;

2. U slučajevima iz područja primjene stavka 1. točke (a) i točke (b), odgovorna država članica razmatra ili završava razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je podnio podnositelj zahtjeva.

U slučajevima iz područja primjene stavka 1. točke (c), kada je odgovorna država članica nakon što je podnositelj zahtjeva zahtjev povukao, prekinula njegovo razmatranje prije donošenja prvostupanjske odluke o sadržaju, ta država članica osigurava da podnositelj zahtjeva ima pravo zatražiti da se razmatranje

njegovog zahtjeva završi ili podnijeti novi zahtjev za međunarodnu zaštitu, koji se neće tretirati kao naknadni zahtjev kako je određeno u Direktivi 2013/32/EU. U takvim slučajevima, države članice osiguravaju da se razmatranje zahtjeva okonča.

U slučajevima iz područja primjene stavka 1. točke (d) u kojima je zahtjev odbijen samo u prvom stupnju, odgovorna država članica osigurava da predmetna osoba ima, ili da je imala, mogućnost primjene učinkovita pravnog lijeka u skladu s člankom 46. Direktive 2013/32/EU.

#### Članak 19.

##### Prestanak obveza

1. Kada država članica podnositelju zahtjeva izda dokument o boravku, obveze navedene u članku 18. stavku 1. prenose se na tu državu članicu.

2. Obveze navedene u članku 18. stavku 1. prestaju kada odgovorna država članica može, na zahtjev da prihvati ili ponovno prihvati podnositelja zahtjeva ili drugu osobu iz članka 18. stavka 1. točaka (c) ili (d), utvrditi da je predmetna osoba napustila državno područje država članica najmanje tri mjeseca, osim ako predmetna osoba posjeduje valjan dokument o boravku koji je izdala odgovorna država članica.

Zahtjev podnesen nakon razdoblja odsutnosti iz prvog podstavka smatra se novim zahtjevom koji zahtijeva novi postupak za određivanje odgovorne države članice.

3. Obveze navedene u članku 18. stavku 1. točkama (c) i (d) prestaju kada odgovorna država članica može, na zahtjev da prihvati ili ponovno prihvati podnositelja zahtjeva ili drugu osobu iz članka 18. stavka 1. točaka (c) ili (d), utvrditi da je predmetna osoba napustila državno područje država članica u skladu s odlukom o vraćanju ili nalogom za udaljšavanje koji su izdani nakon povlačenja ili odbijanja zahtjeva.

Zahtjev podnesen nakon učinkovita udaljšavanja smatra se novim zahtjevom koji zahtijeva novi postupak za određivanje odgovorne države članice.

#### POGLAVLJE VI.

### POSTUPCI ZA PRIHVAT I PONOVI PRIHVAT

#### ODJELJAK I.

##### Početak postupka

#### Članak 20.

##### Početak postupka

1. Postupak za određivanje odgovorne države članice započinje čim je u državi članici prvi put podnesen zahtjev za međunarodnu zaštitu.



2. Smatra se da je zahtjev za međunarodnu zaštitu podnesen kada obrazac koji je podnio podnositelj zahtjeva, ili izvješće koje su pripremila tijela, dođe do nadležnih tijela predmetne države članice. Kada se zahtjev ne podnosi u pisanom obliku, vrijeme između izjave o namjeri i pripreme izvješća mora biti što je moguće kraće.

3. Za potrebe ove Uredbe položaj maloljetnika koji prati podnositelja zahtjeva, i u skladu je s definicijom člana obitelji, nerazdvojjiv je od položaja člana obitelji i predmet razmatranja u državi članici koja je odgovorna za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu tog člana obitelji, i kada maloljetnik sam po sebi nije podnositelj zahtjeva, pod uvjetom da je to u najboljem interesu maloljetnika. Isti se postupak primjenjuje na djecu rođenu nakon dolaska podnositelja zahtjeva na državno područje država članica, bez potrebe da se započne novi postupak za njihov prihvata.

4. Kada zahtjev za međunarodnu zaštitu kod nadležnih tijela države članice podnese podnositelj zahtjeva koji je na državnom području druge države članice, odgovornu državu članicu određuje država članica na čijem je državnom području podnositelj zahtjeva prisutan. Tu državu članicu odmah obavješćuje država članica koja je zaprimila zahtjev i zatim se, za potrebe ove Uredbe, smatra državom članicom u kojoj je zahtjev za međunarodnu zaštitu podnesen.

Podnositelja zahtjeva obavješćuje se pisanim putem o toj promjeni određivanja države članice i o datumu kada je promjena izvršena.

5. Podnositelja zahtjeva, koji je prisutan u drugoj državi članici bez dokumenta o boravku ili koji u toj državi članici podnese zahtjev za međunarodnu zaštitu nakon povlačenja prvog zahtjeva koji je podnesen u drugoj državi članici tijekom postupka određivanja odgovorne države članice, država članica u kojoj je najprije bio podnesen taj zahtjev za međunarodnu zaštitu, ponovno prihvaća, pod uvjetima iz članaka 23., 24., 25. i 29., s namjerom okončanja postupka za određivanje odgovorne države članice.

Ta obveza prestaje kada država članica koja je zamoljena da okonča postupak za određivanje odgovorne države članice, može utvrditi da je podnositelj zahtjeva u međuvremenu napustio državno područje država članica za razdoblje u trajanju od najmanje tri mjeseca ili je pribavio dokument o boravku od druge države članice.

Zahtjev podnesen nakon razdoblja odsutnosti iz drugog podstavka, smatra se novim zahtjevom koji zahtjeva novi postupak za određivanje odgovorne države članice.

## ODJELJAK II.

### Postupak za zahtjeve za prihvata

#### Članak 21.

#### Podnošenje zahtjeva za prihvata

1. Kada država članica, u kojoj je podnesen zahtjev za međunarodnu zaštitu, smatra da je druga država članica odgovorna za razmatranje zahtjeva, može što je prije moguće, a u svakom slučaju u roku tri mjeseca od datuma na koji je zahtjev podnesen u smislu članka 20. stavka 2., zatražiti od druge države članice da prihvata podnositelja zahtjeva.

Neovisno o prvom podstavku, u slučaju pronađenog podatka u sustavu Eurodac evidentiranog u skladu s člankom 14. Uredbe (EU) br. 603/2013, zahtjev se šalje u roku dva mjeseca od zaprimanja tog pronađenog podatka u skladu s člankom 15. stavkom 2. te Uredbe.

Kada se zahtjev za prihvata podnositelja ne podnese u rokovima utvrđenim u prvom i drugom podstavku, za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu odgovorna je država članica u kojoj je zahtjev podnesen.

2. Država članica moliteljica može zatražiti žuran odgovor u slučajevima kada je zahtjev za međunarodnu zaštitu podnesena nakon odbijanja dozvole za ulazak ili daljnji boravak, nakon uhićenja zbog nezakonita boravka ili nakon uručenja ili izvršenja naloga za udaljavanje.

U zahtjevu se navode utemeljeni razlozi za žuran odgovor i rok u kojem se odgovor očekuje. Taj je rok barem jedan tjedan.

3. U slučajevima iz stavaka 1. i 2. zahtjev za prihvata od strane druge države članice daje se uporabom standardnog obrasca i uključuje dokaze ili dokaze na osnovu indicija kako je navedeno u oba popisa iz članka 22. stavka 3. i/ili odgovarajuće elemente iz izjave podnositelja zahtjeva, koji tijelima zamoljene države članice omogućuju da provjeri je li odgovorna na temelju kriterija iz ove Uredbe.

Komisija provedbenim aktima donosi jedinstvene uvjete o pripremi i podnošenju zahtjeva za prihvata. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom razmatranja iz članka 44. stavka 2.

#### Članak 22.

#### Odgovor na zahtjev za prihvata

1. Zamoljena država članica obavlja potrebne provjere i donosi odluku o zahtjevu za prihvata podnositelja zahtjeva u roku dva mjeseca od zaprimanja zahtjeva.

2. U postupku određivanja odgovorne države članice koriste se elementi dokaza ili dokaza na osnovu indicija.

3. Komisija provedbenim aktima uspostavlja i redovito pregledava oba popisa s navedenim odgovarajućim elementima dokaza ili dokaza na osnovu indicija u skladu s kriterijima navedenim u točkama (a) i (b) ovog stavka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom razmatranja iz članka 44. stavka 2.

(a) Dokaz:

- i. to se odnosi na formalan dokaz koji određuje odgovornost u skladu s ovom Uredbom, sve dok nije odbačen dokazom o suprotnom;
- ii. države članice Odboru predviđenom u članku 44. osiguravaju uzorke različitih vrsta upravnih dokumenata, u skladu s tipologijom utvrđenom popisom formalnih dokaza;

(b) Dokaz na osnovu indicija

- i. to se odnosi na indikativne elemente koji u nekim slučajevima, iako se mogu opovrgnuti, mogu biti dostatni u skladu sa svojom dokaznom vrijednošću;
- ii. njihova dokazna vrijednost u vezi s odgovornošću za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu ocjenjuje se za svaki slučaj posebno;

4. Uvjet dokaza ne smije prelaziti ono što je potrebno za ispravnu primjenu ove Uredbe.

5. Ako ne postoje formalni dokazi, zamoljena država članica priznaje svoju odgovornost, ako su dokazi na osnovu indicija koherentni, provjerljivi i dovoljno detaljni za utvrđivanje odgovornosti.

6. Kada država članica moliteljica traži žuran odgovor u skladu s odredbama iz članka 21. stavka 2., zamoljena država članica ulaže sve napore da zadovolji traženi rok. U iznimnim slučajevima kada se može pokazati da je razmatranje zahtjeva za prihvata podnositelja zahtjeva posebno složeno, zamoljena država članica može dati odgovor nakon traženog roka, ali u svakom slučaju u okviru jednog mjeseca. U takvim slučajevima zamoljena država članica mora priopćiti svoju odluku o odgađanju odgovora državi članici moliteljici u prethodno traženom roku.

7. Propust djelovanja u dvomjesečnom razdoblju iz stavka 1. i jednomjesečnom razdoblju iz stavka 6. jednak je prihvaćanju zahtjeva i ima za posljedicu obvezu prihvata osobe, uključujući i obvezu osiguranja odgovarajućih priprema za dolazak.

#### ODJELJAK III.

### Postupak za zahtjeve za ponovni prihvata

#### Članak 23.

### Podnošenje zahtjeva za ponovni prihvata kada je podnesen novi zahtjev u državi članici moliteljici

1. Kada država članica, u kojoj je osoba iz članka 18. stavka 1. točkama (b), (c) ili (d) podnijela novi zahtjev za međunarodnu

zaštitu, smatra da je druga država članica odgovorna u skladu s člankom 20. stavkom 5. i člankom 18. stavkom 1. točkama (b), (c) ili (d), može zahtijevati da tu osobu ponovno prihvata druga država članica.

2. Zahtjev za ponovni prihvata podnosi se što je brže moguće, a u svakom slučaju u roku dva mjeseca od zaprimanja pronađenog podatka u sustavu Eurodac, u skladu s člankom 9. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 603/2013.

Ako se zahtjev za ponovni prihvata temelji na dokazima koji nisu pribavljeni iz sustava Eurodac, zamoljenoj državi članici šalje se u roku tri mjeseca od datuma kada je u smislu članka 20. stavka 2. podnesen zahtjev za međunarodnu zaštitu.

3. Kada se zahtjev za ponovni prihvata ne podnese u rokovima utvrđenim u stavku 2., za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu odgovorna je država članica u kojoj je novi zahtjev podnesen.

4. Zahtjev za ponovni prihvata daje se na temelju standardnog obrasca i uključuje dokaze ili dokaze na osnovu indicija, kako je navedeno u dva popisa iz članka 22. stavka 3., i/ili odgovarajuće elemente iz izjava predmetne osobe, koji tijelima zamoljene države članice omogućuju da provjeri je li odgovorna na temelju kriterija iz ove Uredbe.

Komisija provedbenim aktima donosi jedinstvene uvjete za pripremu i podnošenje zahtjeva za ponovni prihvata. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom razmatranja iz članka 44. stavka 2.

#### Članak 24.

### Podnošenje zahtjeva za ponovni prihvata kada nije podnesen novi zahtjev u državi članici moliteljici

1. Kada država članica, na čijem državnom području osoba iz članka 18. stavka 1. točkama (b), (c) ili (d) boravi bez dokumenta o boravku i u kojoj nije podnesen novi zahtjev za međunarodnu zaštitu, smatra da je druga država članica odgovorna u skladu s člankom 20. stavkom 5. i člankom 18. stavkom 1. točkama (b), (c) ili (d), može zahtijevati da tu osobu ponovno prihvata druga država članica.

2. Kada država članica, na čijem državnom području boravi osoba bez dokumenta o boravku, odluči da u skladu s člankom 17. Uredbe (EU) br. 603/2013 potraži podatke u sustavu Eurodac, iznimno od članka 6. stavka 2. Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima u državama članicama

vezanim uz vraćanje državljana trećih zemalja koji nezakonito borave<sup>(1)</sup>, zahtjev za ponovni prihvrat osobe iz članka 18. stavka 1. točaka (b) ili (c) ove Uredbe ili osobe iz članka 18. stavka 1. točke (d) čiji zahtjev za međunarodnu zaštitu nije odbijen konačnom odlukom, podnosi se što je brže moguće, a u svakom slučaju u roku dva mjeseca od zaprimanja pronađenog podatka u sustavu Eurodac, u skladu s člankom 17. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 603/2013.

Ako se zahtjev za ponovni prihvrat temelji na dokazima koji nisu pribavljeni iz sustava Eurodac, zamoljenoj državi članici šalje se u roku tri mjeseca od datuma na koji je država članica moliteljica utvrdi da druga država članica može biti odgovorna za predmetnu osobu.

3. Kada se zahtjev za ponovni prihvrat ne podnese u rokovima utvrđenim u stavku 2., država članica, na čijem državnom području boravi predmetna osoba bez dokumenta o boravku, toj osobi omogućuje da podnese novi zahtjev.

4. Kada se osoba iz članka 18. stavka 1. točke (d) ove Uredbe, čiji je zahtjev za međunarodnu zaštitu odbijena konačnom odlukom u jednoj državi članici nalazi na državnom području druge države članice bez dokumenta o boravku, ta druga država članica može od prve države članice zatražiti da ponovno prihvati predmetnu osobu ili da provede postupak vraćanja u skladu s Direktivom 2008/115/EZ.

Kada druga država članica odluči zatražiti od prve države članice da ponovno prihvati predmetnu osobu, primjenjuju se pravila iz Direktive 2008/115/EZ.

5. Zahtjev za ponovni prihvrat osobe iz članka 18. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) daje se na temelju standardnog obrasca i uključuje dokaze ili dokaze na osnovu indicija, kako je navedeno u oba popisa iz članka 22. stavka 3., i/ili odgovarajuće elemente iz izjava osobe, koji tijelima zamoljene države članice omogućuju da provjeri je li odgovorna na temelju kriterija iz ove Uredbe.

Komisija provedbenim aktima uspostavlja i redovito pregledava oba popisa s navedenim odgovarajućim elementima dokaza ili dokaza na osnovu indicija u skladu s kriterijima navedenim u članku 22. stavku 3. točkama (a) i (b) i donosi jedinstvene uvjete za pripremu i podnošenje zahtjeva za ponovni prihvrat. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom razmatranja iz članka 44. stavka 2.

#### Članak 25.

##### Odgovor na zahtjev za ponovni prihvrat

1. Zamoljena država članica na odgovarajući način provjerava i donosi odluku o zahtjevu za ponovni prihvrat što je prije moguće, a najkasnije jedan mjesec od datuma kada je

zahtjev zaprimljen. Kada se zahtjev temelji na podacima pribavljenim iz sustava Eurodac, taj se vremenski rok skraćuje na dva tjedna.

2. Nepostupanje u jednomjesečnom razdoblju ili razdoblju od dva tjedna iz stavka 1. jednako je prihvaćanju zahtjeva i ima za posljedica obvezu ponovnog prihvata predmetne osobe, uključujući i obvezu osiguranja odgovarajućih priprema za dolazak.

#### ODJELJAK IV.

##### Postupovne zaštitne mjere

#### Članak 26.

##### Obavijest o odluci o transferu

1. Kada zamoljena država članica pristane prihvatiti ili ponovno prihvatiti podnositelja zahtjeva ili drugu osobu iz članka 18. stavka 1. točaka (c) ili (d), država članica moliteljica obavješćuje predmetnu osobu o odluci o njezinu transferu u odgovornu državu članicu i, kada je to prikladno, o odluci da njezin zahtjev za međunarodnu zaštitu ne razmatra. Ako pravni ili drugi savjetnik zastupa predmetnu osobu, država članica može odlučiti da o odluci obavijesti pravnog ili drugog savjetnika umjesto predmetnu osobu a, kada je to prikladno, priopći odluku predmetnoj osobi.

2. Odluka iz stavka 1. sadrži informaciju o raspoloživim pravnim lijekovima, uključujući pravo da se zatraži suspenzivni učinak, kada je to prikladno, te o rokovima koji važe za traženje takvih pravnih lijekova te provedbu transfera i, ako je to prikladno, sadrži informacije o mjestu u koje osoba treba doći te o datumu kada tamo mora doći, ako ta osoba putuje u odgovornu državu članicu svojim sredstvima.

Države članice osiguravaju da se informacije o osobama ili subjektima koji predmetnoj osobi mogu pružiti pravnu pomoć priopće predmetnoj osobi zajedno s odlukom iz stavka 1., ako ta informacija već nije priopćena.

3. Ako predmetnoj osobi ne pomaže ili je ne zastupa pravni ili drugi savjetnik, države članice je na jeziku koji predmetna osoba razumije ili se opravdano pretpostavlja da ga razumije, obavješćuju o glavnim elementima odluke, koja u svakom slučaju uključuje informacije o raspoloživim pravnim lijekovima i važećim rokovima za ulaganje takvih pravnih lijekova.

#### Članak 27.

##### Pravni lijekovi

1. Podnositelj zahtjeva ili druga osoba iz članka 18. stavka 1. točaka (c) ili (d) ima pravo na učinkovit pravni lijek, u obliku žalbe ili odluke o transferu ili ponovnog stvarnog ili pravnog pregleda te odluke pred sudom.

2. Države članice osiguravaju razumno razdoblje u kojem predmetna osoba može ostvariti svoje pravo na učinkovit pravni lijek u skladu sa stavkom 1.

<sup>(1)</sup> SL L 348, 24.12.2008., str. 98.

3. Za potrebe žalbe ili ponovnog pregleda odlukâ o transferu, države članice u svom nacionalnom pravu određuju da:

(a) predmetna osoba na temelju žalbe ili ponovnog pregleda ima pravo ostati u predmetnoj državi članici do zaključenja postupka žalbe ili ponovnog pregleda; ili

(b) se transfer automatski odlaže i da takva odgoda prestaje važiti nakon isteka određenog razumnog razdoblja tijekom kojeg sud, nakon detaljnog razmatranja zahtjeva za odgodu mora odlučiti hoće li žalbi ili ponovnom pregledu zahtjeva odobriti suspenzivni učinak; ili

(c) predmetna osoba ima mogućnost da u razumnom razdoblju od suda zahtijeva odgodu provedbe odluke o transferu do zaključenja postupka žalbe ili ponovnog pregleda. Države članice odgodom o transferu do donošenja odluke o prvom zahtjevu za odgodu osiguravaju da je na raspolaganju učinkovit pravni lijek. Sve odluke u vezi s odgodom izvršenja transfera donose se u razumnom razdoblju, koji omogućuje detaljno i iscrpno razmatranje zahtjeva za odgodu. U odluci da se izvršenje odluke o transferu ne odgađa navedeni su razlozi za takvu odluku.

4. Države članice mogu odrediti da nadležna tijela po službenoj dužnosti mogu odlučiti o odgodi izvršenja odluke o transferu, do zaključenja postupka žalbe ili ponovnog pregleda.

5. Države članice osiguravaju da predmetna osoba ima pristup pravnoj pomoći i, kada je to potrebno, jezičnoj pomoći.

6. Države članice osiguravaju da se na zahtjev odobrava besplatna pravna pomoć kada predmetna osoba ne može biti pokrivena tim povezane troškove. Države članice mogu odrediti da tretman podnositelja zahtjeva, u vezi s naknadama i drugim troškovima, ne bude povoljniji od tretmana koji je općenito namijenjen njihovim državljanima u stvarima koje se odnose na pravnu pomoć.

Bez samovoljnog ograničavanja pristupa pravnoj pomoći, države članice mogu odrediti da se besplatna pravna pomoć i zastupanje ne odobrava ako, prema mišljenju nadležnog tijela ili suda, žalba ili ponovni pregled nemaju stvarnih izgleda za uspjeh.

Kada odluku o neodobravanju besplatne pravne pomoći i zastupanja u skladu s ovim stavkom donese tijelo koje nije sud, države članice osiguravaju pravo na djelotvoran pravni lijek za osporavanje odluke pred sudom.

Pri osiguranju usklađenosti sa zahtjevima iz ovog stavka države članice osiguravaju da pravna pomoć i zastupanje nisu

samovoljno ograničeni i da podnositelju zahtjeva nije onemogućen stvarni pristup pravnoj zaštiti.

Pravna pomoć uključuje barem pripremu zahtijevanih postupovnih dokumenata i zastupanje pred sudom i može biti ograničena na pravne ili druge savjetnike koji su u nacionalnom pravu posebno određeni za osiguranje pomoći i zastupanja.

Postupci za pristup pravnoj pomoći utvrđuju se u nacionalnom pravu.

#### ODJELJAK V.

### Zadržavanje u svrhu transfera

#### Članak 28.

#### Zadržavanje

1. Države članice ne smiju zadržati osobu samo stoga jer se u vezi s njom provodi postupak određen ovom Uredbom.

2. Kada postoji velika opasnost od bijega, države članice mogu, na temelju ocjene svakog pojedinog slučaja, zadržati predmetnu osobu da omoguće izvršenje postupaka za transfer u skladu s ovom Uredbom, samo ako je mjera zadržavanja razmjerna i ako se ne mogu primijeniti druge manje prisilne mjere.

3. Zadržavanje mora biti što je kraće moguće i ne smije trajati dulje nego što je to razumno potrebno da se s dužnom pažnjom izvrše potrebni upravni postupci sve do izvršenja transfera u skladu s ovom Uredbom.

Kada je osoba zadržana u skladu s ovim člankom, rok za podnošenje zahtjeva za prihvrat ili ponovni prihvrat ne smije prelaziti jedan mjesec od podnošenja zahtjeva. Država članica koja vodi postupak u skladu s ovom Uredbom u takvim slučajevima traži žuran odgovor. Takav se odgovor mora dati u roku dva tjedna od zaprimanja zahtjeva. Ako se u roku dva tjedna ne odgovori, to je jednakovrijedno prihvaćanju zahtjeva i ima za posljedicu obvezu prihvata ili ponovnog prihvata osobe, uključujući i obvezu osiguranja odgovarajućih priprema za dolazak.

Kada je osoba zadržana u skladu s ovim člankom, transfer te osobe iz države članice moliteljice u odgovornu državu članicu izvršava se koliko je to praktički najbrže moguće, a najkasnije u roku šest tjedana nakon što je druga država članica, implicitno ili eksplicitno, odobrila zahtjev za prihvrat ili ponovni prihvrat predmetne osobe ili od trenutka kada prestaje važiti suspenzivni učinak žalbe ili ponovnog pregleda u skladu s člankom 27. stavkom 3.



Kada država članica moliteljica ne podnese zahtjev za prihvata ili ponovni prihvata u propisanom roku ili kada se ne izvrši transfer u roku od šest tjedana iz trećeg podstavka, osoba se više ne smije zadržavati. U skladu s tim, članci 21., 23., 24. i 29. na odgovarajući se način i dalje primjenjuju.

4. U vezi s uvjetima zadržavanja i zaštitnim mjerama koje važe za zadržane osobe, zbog osiguranja postupaka transfera u odgovornu državu članicu primjenjuju se članci 9., 10. i 11. Direktive 2013/33/EU.

#### ODJELJAK VI.

### Transferi

#### Članak 29.

#### Modaliteti i rokovi

1. Transfer podnositelja zahtjeva ili druge osobe iz članka 18. stavka 1. točaka (c) ili (d) iz države članice moliteljice u odgovornu državu članicu provodi se u skladu s nacionalnim pravom države članice moliteljice, nakon savjetovanja s predmetnim državama članicama, koliko je to praktički najbrže moguće, a najkasnije u roku šest mjeseci nakon što druga država članica odobri prihvata ili ponovni prihvata predmetne osobe ili nakon konačne odluke o žalbi ili ponovnom pregledu, ako u skladu s člankom 27. stavkom 3. postoji suspenzivni učinak.

Ako se transferi u odgovornu državu članicu provode u obliku nadziranog odlaska ili uz pratnju, države članice osiguravaju da se provedu na human način i uz puno poštovanje temeljnih prava i ljudskog dostojanstva.

Ako je potrebno, država članica moliteljica podnositelju zahtjeva daje propusnicu. Komisija provedbenim aktima utvrđuje oblik propusnice. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom razmatranja iz članka 44. stavka 2.

Odgovorna država članica obavješćuje državu članicu moliteljicu, kako je to prikladno, o sigurnom dolasku predmetne osobe ili o činjenici da u roku koji je bio određen nije došla.

2. Ako se transfer ne izvrši u šestomjesečnom roku, odgovorna država članica oslobađa se svoje obveze da prihvata ili ponovno prihvata predmetnu osobu i odgovornost se tada prenosi na državu članicu moliteljicu. Taj se rok može produljiti do najviše jedne godine, ako transfer nije bio moguć jer je predmetna osoba u zatvoru, ili do najviše osamnaest mjeseci ako predmetna osoba pobjegne.

3. Ako je do transfera došlo pogreškom ili je odluka o transferu poništena na temelju žalbe ili ponovnog pregleda nakon što je transfer obavljen, država članica koja je obavila transfer tu osobu odmah ponovno prihvaća.

4. Komisija provedbenim aktima uspostavlja jedinstvene uvjete za savjetovanje i razmjenu podataka među državama članicama, posebno u slučaju odgođenih transfera ili transfera sa zakašnjenjem, transfera prema implicitnom prihvatima, transfera maloljetnika ili uzdržanih osoba i nadziranih transfera. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom razmatranja iz članka 44. stavka 2.

#### Članak 30.

#### Troškovi transfera

1. Troškovi potrebni za transfer podnositelja zahtjeva ili druge osobe iz članka 18. stavka 1. točaka (c) ili (d) u odgovornu državu članicu, pokriva država članica koja obavlja transfer.

2. Kada treba ponovno obaviti transfer predmetne osobe u državu članicu jer je transfer obavljen pogreškom ili je odluka o transferu poništena na temelju žalbe ili ponovnog pregleda nakon što je transfer obavljen, troškove ponovnog transfera predmetne osobe na njezino državno područje pokriva država članica koja je prvotno obavila transfer.

3. Od osoba koje treba predati na temelju ove Uredbe, ne zahtijeva se pokrivanje troškova takvih transfera.

#### Članak 31.

#### Razmjena bitnih informacija prije obavljanja transfera

1. Država članica koja obavlja transfer podnositelja zahtjeva ili druge osobe iz članka 18. stavka 1. točaka (c) ili (d) odgovornoj državi članici priopćuje takve osobne podatke o osobi koju treba predati, kako je to primjereno, relevantno i nepretjerano s jedinim ciljem da osigura da nadležna tijela, u skladu s nacionalnim pravom, u odgovornoj državi članici toj osobi mogu pružiti odgovarajuću pomoć, uključujući pružanje trenutne zdravstvene skrbi potrebne za zaštitu njezinih životnih interesa i osiguranje neprekidne zaštite i prava osigurana ovom Uredbom i drugim odgovarajućim pravnim instrumentima u području azila. Ti se podaci odgovornoj državi članici priopćuju u razumnom razdoblju prije transfera tako da se osigura da nadležna tijela u skladu s nacionalnim pravom imaju dovoljno vremena poduzeti potrebne mjere.

2. Država članica koja obavlja transfer odgovornoj državi članici dostavlja sve informacije, s kojima nadležno tijelo raspolaže, u skladu s nacionalnim pravom koje su važne za zaštitu prava i neposrednih posebnih potreba osobe čiji se transfer obavlja, a posebno:

- (a) sve žurne mjere koje odgovorna država članica mora poduzeti da osigura odgovarajuće zadovoljavanje posebnih potreba osobe čiji se transfer obavlja, uključujući trenutačnu zdravstvenu skrb koja može biti potrebna;
- (b) podatke za kontakt članova obitelji, rođaka ili članova drugih rodbinskih odnosa u državi članici prihvata, kada je to prikladno;
- (c) u slučaju maloljetnika informacije o njihovoj izobrazbi;
- (d) ocjenu starosti podnositelja zahtjeva.

3. Informacije u skladu s ovim člankom razmjenjuju samo tijela o kojima je u skladu s 35. ove Uredbe obaviještena Komisija putem elektroničke komunikacijske mreže „DubliNet”, uspostavljene u skladu s člankom 18. Uredbe (EZ) br. 1560/2003. Razmijenjene informacije upotrebljavaju se samo za potrebe iz stavka 1. ovog članka i ne smiju se dalje obrađivati.

4. Da se olakša razmjena informacija među državama članicama, Komisija provedbenim aktima oblikuje standardni obrazac za prijenos potrebnih podataka u skladu s ovim člankom. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom razmatranja iz članka 44. stavka 2.

5. Pravila iz članka 34. stavaka od 8. do 12. primjenjuju se na razmjenu informacija u skladu s ovim člankom.

#### Članak 32.

#### Razmjena zdravstvenih podataka prije obavljanja transfera

1. Samo za osiguranje zdravstvene skrbi ili liječenja, posebno za osobe s invaliditetom, starije osobe, trudnice, maloljetnike i osobe koje su bile mučene, silovane ili izvrnute drugim teškim oblicima psihološkog, fizičkog ili spolnog nasilja, država članica koja obavlja transfer odgovornoj državi članici dostavlja sve informacije, s kojima nadležno tijelo raspolaže u skladu s nacionalnim pravom, o svim posebnim potrebama osobe koja se čiji se transfer obavlja, koje u posebnim slučajevima mogu uključiti informacije o fizičkom i mentalnom zdravlju te osobe. Te se informacije prenose u obliku zajedničkog zdravstvenog certifikata kojem se prilažu odgovarajući dokumenti. Odgovorna država članica osigurava da su te potrebe na odgovarajući način zadovoljene, uključujući posebno svaku bitnu medicinsku skrb koja može biti potrebna.

Komisija provedbenim aktima oblikuje zajednički zdravstveni certifikat. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom razmatranja iz članka 44. stavka 2.

2. Država članica koja obavlja transfer prenosi odgovornoj državi članici samo informacije iz stavka 1. tek nakon što pribavi izričitu suglasnost podnositelja zahtjeva i/ili osobe koja ga zastupa ili, ako je podnositelj zahtjeva fizički ili pravno nesposoban dati svoj pristanak, kada je takav prijenos potreban za zaštitu vitalnih interesa podnositelja zahtjeva ili druge osobe. Nedostatak suglasnosti, uključujući odbijanje davanja suglasnosti, nije prepreka za transfer.

3. Obradu osobnih zdravstvenih podataka iz stavka 1. obavlja zdravstveni djelatnik, za koga u skladu s nacionalnim pravom ili pravilima koja određuju nacionalna nadležna tijela važi obveza čuvanja službene tajne, ili druga osoba koja je jednako tako obvezna čuvati službenu tajnu.

4. Razmjena informacija iz ovog članka obavlja se samo između zdravstvenih djelatnika ili drugih osoba iz stavka 3. Razmijenjene informacije upotrebljavaju se samo za potrebe iz stavka 1. i ne smiju se dalje obrađivati.

5. Komisija provedbenim aktima donosi jedinstvene uvjete i praktična rješenja za razmjenu informacija iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom razmatranja iz članka 44. stavka 2.

6. Pravila iz članka 34. stavaka od 8. do 12. primjenjuju se na razmjenu informacija u skladu s ovim člankom.

#### Članak 33.

#### Mehanizam za rano upozoravanje, pripravnost i upravljanje krizom

1. Kada Komisija, posebno na temelju informacija koje je EASO prikupio u skladu s Uredbom (EU) br. 439/2010, utvrdi da primjena ove Uredbe može biti ugrožena jer je utvrđeno da postoji velika opasnost od posebnog pritiska na sustav azila države članice i/ili zbog poteškoća u funkcioniranju sustava azila države članice, Komisija u suradnji s Europskim uredom za azil (EASO) daje preporuke toj državi članici i poziva je da pripremi preventivni akcijski plan.

Predmetna država članica obavješćuje Vijeće i Komisiju namjerava li predstaviti preventivni akcijski plan kako bi prevladala pritisak i/ili poteškoće u funkcioniranju svog sustava azila i pritom osigurati zaštitu temeljnih prava podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu.

Država članica može, po vlastitom nahođenju i na vlastitu inicijativu, pripremiti preventivni akcijski plan i naknadne revizije tog plana. Pri pripremi preventivnog akcijskog plana, država članica može zatražiti pomoć Komisije, drugih država članica, ureda EASO i drugih odgovarajućih agencija Unije.

2. Kada predmetna država članica pripremi preventivni akcijski plan, taj plan podnosi Vijeću i Komisiji i redovito ih izvješćuje o njegovoj provedbi. Komisija zatim o ključnim elementima preventivnog akcijskog plana obavješćuje Europski parlament. Komisija podnosi izvješća o njegovoj provedbi Vijeću i dostavlja izvješća o njegovoj provedbi Europskom parlamentu.

Predmetna država članica poduzima sve potrebne mjere za suočavanje sa stanjem posebnog pritiska na njezin sustav azila ili za osiguranje uklanjanja utvrđenih nedostataka prije nego li se stanje pogorša. Kada preventivni akcijski plan uključuje mjere za uklanjanje posebnog pritiska na sustav azila države članice, koji može ugroziti primjenu ove Uredbe, Komisija prije izvješćivanja Europskog parlamenta i Vijeća traži savjet od EASO-a.

3. Kada Komisija na temelju analize EASO-a utvrdi da utvrđeni nedostaci nisu uklonjeni provedbom preventivnog akcijskog plana ili da postoji velika opasnost da se stanje s azilom u predmetnoj državi članici razvije u krizu koju vjerojatno neće biti moguće spriječiti preventivnim akcijskim planom, Komisija prema potrebi uz suradnju s EASO-om, može od predmetne države članice zahtijevati da pripremi akcijski plan za upravljanje krizom i, prema potrebi, revizije tog plana. Akcijskim se planom za upravljanje krizom tijekom cjelokupnog postupka osigurava usklađenost s pravnom stečevinom Unije u području azila, posebno poštovanje temeljnih prava podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu.

Nakon zahtjeva da pripremi akcijski plan za upravljanje krizom, predmetna država članica, u suradnji s Komisijom i EASO-om, čini to odmah, a najkasnije u roku tri mjeseca od zahtjeva.

Predmetna država članica podnosi akcijski plan za upravljanje krizom te Komisiju i druge važne zainteresirane strane, kao što je EASO, ako je to prikladno, izvješćuje najmanje svaka tri mjeseca o njegovoj provedbi.

Komisija o akcijskom planu za upravljanje krizom, mogućim revizijama i njegovoj provedbi obavješćuje Europski parlament i Vijeće. Predmetna država članica u tim izvješćima navodi podatke koji omogućuju praćenje provedbe kao što su trajanje postupka, uvjete zadržavanja i kapacitete za prihvata u odnosu na priljev podnositelja zahtjeva.

4. Vijeće tijekom čitavog postupka za rano upozoravanje, pripravnost i upravljanje krizom uspostavljenog ovim člankom, pozorno prati stanje te može zatražiti dodatne informacije i davati političke smjernice, posebno kada je riječ o nužnosti i ozbiljnosti stanja u vezi s tim mora li država članica pripremiti preventivni akcijski plan ili, ako je to potrebno, akcijski plan za upravljanje krizom. Europski parlament i Vijeće mogu se tijekom cjelokupnog postupka savjetovati i davati smjernice o svim mjerama solidarnosti koje smatraju prikladnima.

#### POGLAVLJE VII.

#### UPRAVNA SURADNJA

#### Članak 34.

#### Zajednička uporaba informacija

1. Svaka država članica priopćuje bilo kojoj drugoj državi članici, koja to zahtijeva, takve osobne podatke kako je to primjereno, bitno i nepretjerano za:

- (a) određivanje odgovorne države članice;
- (b) razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu;
- (c) provedbu svake obveze koja proizlazi iz ove Uredbe.

2. Informacija iz stavka 1. može sadržavati samo:

- (a) osobne podatke o podnositelju zahtjeva i, kada je to primjereno, članovima obitelji, rođacima ili članovima kojih drugih rodbinskih odnosa (puno ime i, kada je to primjereno, prijašnje ime; nadimke ili pseudonime; državljanstvo, sadašnje i prijašnje; datum i mjesto rođenja);
- (b) osobne i putne isprave (brojeve, važenje, datum izdavanja, tijelo koje je izdalo ispravu, mjesto izdavanja itd.);
- (c) druge informacije potrebne za utvrđivanje identiteta podnositelja zahtjeva, uključujući otiske prstiju obrađene u skladu s Uredbom (EU) br. 603/2013;

(d) mjesta boravka i rute putovanja;

(e) isprave o boravištu ili vize koje je izdala država članica;

(f) mjesto u kojem je zahtjev podnesen;

(g) datum na koji je podnesen prethodni zahtjev za međunarodnu zaštitu, datum na koji je podnesen sadašnji zahtjev, postignuta faza u postupku i donesena odluka, ako postoji.

3. Osim toga, pod uvjetom da je to potrebno za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, odgovorna država članica može od druge države članice zahtijevati da joj priopći razloge na kojima podnositelj zahtjeva temelji svoj zahtjev i, kada je to primjereno, razloge za donesene odluke u vezi s podnositeljem zahtjeva. Druga država članica može odbiti odgovor na zahtjev koji joj je podnesen, ako priopćenje takve informacije najvjerojatnije može štetiti njezinim bitnim interesima ili zaštiti sloboda i temeljnih prava predmetne osobe ili drugih osoba. Država članica moliteljica, u svakom slučaju, mora od podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu dobiti pisano odobrenje za priopćavanje zahtijevanih informacija. U tom slučaju podnositelj zahtjeva mora znati za koje informacije daje svoje odobrenje.

4. Svaki zahtjev za informacije šalje se samo u vezi s pojedinim zahtjevom za međunarodnu zaštitu. U njemu se navode razlozi na kojima se temelji i, ako je namjera provjeriti postoji li kriterij koji vjerojatno može obuhvatiti odgovornost zamoljene države članice, navodi se na kojim dokazima, uključujući odgovarajuće informacije iz pouzdanih izvora o načinima i sredstvima kojima podnositelji zahtjeva ulaze na državna područja država članica ili na kojem se konkretnom i provjerljivom dijelu izjava podnositelja zahtjeva taj zahtjev temelji. Smatra se da takve relevantne informacije iz pouzdanih izvora nisu same po sebi dovoljne za određivanje odgovornosti i nadležnosti države članice na temelju ove Uredbe, ali mogu doprinijeti ocjeni drugih navoda u vezi s pojedinim podnositeljem zahtjeva.

5. Zamoljena država članica mora odgovoriti u roku pet tjedana. Moguća kašnjenja s odgovorom valjano se opravdavaju. Nepriдрžavanje roka od pet tjedana ne oslobađa zamoljenu državu članicu od obveze da odgovori. Ako istraživanje provedeno od strane zamoljene države članice, koja nije poštovala najdulji rok, dobije informacije koje pokazuju da je odgovorna, ta država članica kao razlog za odbijanje ispunjavanja zahtjeva za prihvata ili ponovni prihvata ne smije navesti istek rokova iz članaka 21., 23. i 24. U tom slučaju rokovi iz članaka 21., 23. i 24. za podnošenje zahtjeva za prihvata ili ponovni prihvata produljuju se za razdoblje koje je jednako kašnjenju s odgovorom zamoljene države članice.

6. Razmjena informacija obavlja se na zahtjev države članice i može se odvijati samo između tijela o čijem je određivanju svaka država članica obavijestila Komisiju u skladu s člankom 35. stavkom 1.

7. Razmijenjene informacije mogu se upotrebljavati samo za potrebe iz stavka 1. U svakoj državi članici takve informacije, ovisno o vrsti i ovlastima tijela primatelja, mogu se priopćiti samo tijelima i sudovima ovlaštenima za:

(a) određivanje odgovorne države članice;

(b) razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu;

(c) provedbu svake obveze koja proizlazi iz ove Uredbe.

8. Država članica koja prosljeđuje informacije osigurava da su točne i ažurne. Ako se pokaže da je prosljedila netočne informacije ili informacije koje nije smjela prosljediti, država članica primateljica odmah se o tom obavješćuje. Takve se informacije moraju ispraviti ili brisati.

9. Podnositelj zahtjeva ima pravo da ga se, na zahtjev, obavijesti o svim podacima koji su u vezi s njim obrađeni.

Ako podnositelj zahtjeva utvrdi da su podaci obrađeni kršenjem ove Uredbe ili Direktive 95/46/EZ, posebno ako su podaci nepotpuni ili netočni, ima pravo da se na njegov zahtjev podaci isprave ili brišu.

Tijelo koje podatke ispravlja ili briše obavješćuje, kada je to prikladno, državu članicu koja prenosi ili prima te informacije.

Podnositelj zahtjeva ima pravo pokrenuti postupak ili podnijeti žalbu nadležnim tijelima ili sudovima države članice koja je odbila pravo na pristup njegovim podacima ili pravo na ispravak ili brisanje podataka koji se na njega odnose.

10. U svakoj se predmetnoj državi članici u pojedinom spisu za predmetnu osobu i/ili registru vodi evidencija o prijenosu i prijemu razmijenjenih informacija.

11. Razmijenjeni podaci čuvaju se tijekom razdoblja koje nije dulje nego što je to potrebno za potrebe zbog kojih su razmijenjeni.



12. Kada podaci nisu automatski obrađeni ili nisu sadržani u spisu ili nisu namijenjeni ulaganju u spis, svaka država članica poduzima odgovarajuće mjere da osigura usklađenost s ovim člankom s pomoću učinkovitih provjera.

#### Članak 35.

##### Nadležna tijela i sredstva

1. Svaka država članica odmah obavještuje Komisiju o posebnim tijelima koja su nadležna za ispunjavanje obveza koje proizlaze iz ove Uredbe i svih njezinih izmjena. Države članice osiguravaju da ta tijela imaju potrebna sredstva za obavljanje svojih zadaća, a posebno za davanje odgovora u propisanim rokovima na zahtjeve za informacijama, zahtjeve za prihvati i zahtjeve za ponovni prihvati podnositelja zahtjeva.

2. Komisija objavljuje konsolidirani popis tijela iz stavka 1. u *Službenom listu Europske unije*. Kada se popis mijenja Komisija jedanput godišnje objavljuje ažurirani konsolidirani popis.

3. Tijela iz stavka 1. odgovarajuće se osposobljavaju u vezi s primjenom ove Uredbe.

4. Komisija provedbenim aktima uspostavlja kanale za siguran elektronički prijenos između tijela iz stavka 1. za prijenos zahtjeva, odgovora, i pisane korespondencije te osiguranje da pošiljatelji automatski dobiju elektronički dokaz o dostavi. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom razmatranja iz članka 44. stavka 2.

#### Članak 36.

##### Upravni dogovori

1. Države članice mogu na bilateralnoj osnovi međusobno sklapati dogovore u vezi s praktičnim detaljima provedbe ove Uredbe, da olakšaju njezinu primjenu i povećaju učinkovitost. Takvi se dogovori mogu odnositi na:

(a) razmjenu časnika za vezu;

(b) pojednostavnjenje postupaka i skraćivanje rokova u vezi s prijenosom i razmatranjem zahtjeva za prihvat i ponovni prihvat podnositelja zahtjeva.

2. Države članice mogu također primjenjivati upravne dogovore sklopljene na temelju Uredbe (EZ) br. 343/2003. Ako ti

dogovori nisu spojivi s ovom Uredbom, predmetne države članice izmjenjuju dogovore tako da uklone sve uočene neusklađenosti.

3. Prije sklapanja ili izmjene dogovora iz stavka 1. točke (b), predmetne države članice o spojivosti dogovora s ovom Uredbom savjetuju se s Komisijom

4. Ako Komisija smatra da su dogovori iz stavka 1. točke (b) nespojivi s ovom Uredbom, o tome, u razumnom roku, obavještuje predmetne države članice. Države članice čine sve što je potrebno da izmijene predmetni dogovor u razumnom roku tako da uklone sve uočene neusklađenosti.

5. Države članice o svim dogovorima iz stavka 1. te o svim otkazivanjima i izmjenama tih dogovora obavještuju Komisiju.

#### POGLAVLJE VIII.

##### MIRENJE

##### Članak 37.

##### Mirenje

1. Kada države članice ne mogu riješiti spor o bilo kojoj stvari koja se odnosi na primjenu ove Uredbe, mogu primijeniti postupak mirenja predviđen stavkom 2.

2. Postupak mirenja pokreće se zahtjevom jedne od država članica u sporu predsjedniku Odbora iz članka 44. Predmetne države članice prihvaćanjem uporabe postupka mirenja obvezuju se da će u najvećoj mogućoj mjeri poštovati predloženo rješenje.

Predsjednik Odbora imenuje tri člana odbora koji predstavljaju tri države članice koje nisu povezane s predmetom spora. Stranke u sporu podnose dokaze u pisanom ili usmenom obliku i, nakon rasprave, u roku jednog mjeseca, prema potrebi glasovanjem, predlažu rješenje.

Raspravu vodi predsjednik Odbora ili njegov zamjenik. Može dati svoje mišljenje, ali nema pravo glasa.

Predloženo rješenje konačno je i neopozivo, neovisno o tome donesu li ga stranke ili odbiju.

## POGLAVLJE IX.

## PRIJELAZNE ODREDBE I ZAVRŠNE ODREDBE

## Članak 38.

**Sigurnost i zaštita podataka**

Države članice poduzimaju sve potrebne mjere da osiguraju sigurnost prenesenih osobnih podataka, a posebno da spriječe nezakonit i neovlašten pristup ili otkrivanje, izmjenu ili gubitak osobnih podataka koji se obrađuju.

Svaka država članica osigurava da državna nadzorna tijela, ili tijela određena u skladu s člankom 28. stavkom 1. Direktive 95/46/EZ, u skladu s nacionalnim pravom, neovisno prate zakonitost obrade osobnih podataka, u skladu s ovom Uredbom, koju obavlja predmetna država članica.

## Članak 39.

**Tajnost**

Države članice osiguravaju da tijela iz članka 35. obvezuju pravila o tajnosti utvrđena nacionalnim pravom u vezi sa svim informacijama koje dobiju tijekom obavljanja svojeg posla.

## Članak 40.

**Kazne**

Države članice poduzimaju potrebne mjere kojima osiguravaju da se za svaku zlorabu podataka obrađenih u skladu s ovom Uredbom određuju kazne, uključujući upravne i/ili kaznene sankcije u skladu s nacionalnim pravom, koje su učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

## Članak 41.

**Prijelazne mjere**

Kada je zahtjev podnesen nakon datuma iz članka 49. drugog stavka, događaji čija je posljedica najvjerojatnije odgovornost države članice na temelju ove Uredbe, uzimaju se u obzir iako su se dogodili prije tog datuma, s iznimkom događaja iz članka 13. stavka 2.

## Članak 42.

**Izračun rokova**

Svako razdoblje propisano ovom Uredbom izračunava se:

(a) kada razdoblje izraženo u danima, tjednima ili mjesecima treba izračunati od trenutka kada se određeni događaj dogodio ili se izvršila neka radnja, dan tijekom kojeg se događaj dogodio ili radnja izvršila ne računa se u razdoblje o kojem je riječ;

(b) razdoblje izraženo u tjednima ili mjesecima završava istekom onog dana u zadnjem tjednu ili isti dan u mjesecu kao dan na koji je došlo do događaja ili radnje od koje se izračunava razdoblje. Ako u tom razdoblju izraženom u mjesecima dana na koji bi razdoblje trebalo isteći nema u zadnjem mjesecu, razdoblje se završava istekom zadnjeg dana tog mjeseca;

(c) rokovi uključuju subote, nedjelje i službene praznike u bilo kojoj predmetnoj državi članici.

## Članak 43.

**Teritorijalno područje primjene**

Za Francusku Republiku ova se Uredba primjenjuje samo za europsko državno područje.

## Članak 44.

**Odbor**

1. Komisiji u radu pomaže odbor. Taj odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Kada odbor ne donese mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

## Članak 45.

**Postupak delegiranja**

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata prenosi se na Komisiju prema uvjetima iz ovog članka.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 8. stavka 5. i članka 16. stavka 3. prenosi se na Komisiju za razdoblje od 5 godina od datuma stupanja na snagu ove Uredbe. Komisija priprema izvješće u vezi s delegiranjem ovlasti najkasnije devet mjeseci prije isteka petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za jednako razdoblje, osim ako se Europski parlament ili Vijeće suprotstavi tom produljenju najkasnije tri mjeseca prije isteka svakog razdoblja.

3. Delegiranje ovlasti iz članka 8. stavka 5., članka 16. stavka 3. Europski parlament ili Vijeće može opozvati u bilo kojem trenutku. Odlukom o opozivu prestaje važiti delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Odluka proizvodi pravni učinak sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum koji je u njoj određen. Ona ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim Komisija donese delegirani akt, ona o njemu istodobno obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 8. stavkom 5. i člankom 16. stavkom 3. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće ne izrazi prigovor u roku četiri mjeseca od obavijesti o tom aktu Europskom parlamentu i Vijeću ili ako, prije isteka tog razdoblja, Europski parlament i Vijeće obavijeste Komisiju da neće uložiti prigovor. Taj se rok na inicijativu Europskog parlamenta i Vijeća produljuje za dva mjeseca.

#### Članak 46.

##### Praćenje i ocjenjivanje

Komisija do 21. srpnja 2016. izvješćuje Europski parlament i Vijeće o primjeni ove Uredbe i, prema potrebi, predlaže potrebne izmjene. Države članice prosljeđuju Komisiji sve informacije potrebne za pripremu navedenog izvješća, najmanje šest mjeseci prije isteka tog roka.

Nakon podnošenja tog izvješća, Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o primjeni ove Uredbe istodobno s podnošenjem izvješća o provedbi sustava Eurodac iz članka 40. Uredbe (EU) br. 603/2013.

#### Članak 47.

##### Statistika

U skladu s člankom 4. stavkom 4. Uredbe (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o statistici Zajednice o migraciji i međunarodnoj zaštiti <sup>(1)</sup>, države članice

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu 26. lipnja 2013.

Za Europski parlament  
Predsjednik  
M. SCHULZ

Za Vijeće  
Predsjednik  
A. SHATTER

priopćuju Komisiji (Eurostat), statističke podatke u vezi s primjenom ove Uredbe i Uredbe (EZ) br. 1560/2003.

#### Članak 48.

##### Stavljanje izvan snage

Uredba (EZ) br. 343/2003 stavlja se izvan snage.

Članak 11. stavak 1., članci 13., 14. i 17. Uredbe (EZ) br. 1560/2003 stavljaju se izvan snage.

Upućivanja na Uredbu ili članke stavljene izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i tumače se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.

#### Članak 49.

##### Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se na zahtjeve za međunarodnu zaštitu podnesene od prvog dana šestog mjeseca od njezina stupanja na snagu i od tog će se datuma primjenjivati na sve zahtjeve za prihvrat ili ponovni prihvrat podnositelja zahtjeva, neovisno o datumu na koji je zahtjev podnesen. Država članica odgovorna za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu podnesenog prije tog datuma, određuje se u skladu s kriterijima navedenim u Uredbi (EZ) br. 343/2003.

Upućivanja iz ove Uredbe na Uredbu (EU) br. 603/2013, Direktivu 2013/32/EU i Direktivu 2013/33/EU smatraju se, do datuma njihove primjene, upućivanjima na Uredbu (EZ) br. 2725/2000 <sup>(2)</sup>, Direktivu 2003/9/EZ <sup>(3)</sup> odnosno Direktivu 2005/85/EZ <sup>(4)</sup>.

<sup>(1)</sup> SL L 199, 31.7.2007., str. 23.

<sup>(2)</sup> Uredba Vijeća (EZ) br. 2725/2000 od 11. prosinca 2000. o uspostavi sustava „Eurodac“ za usporedbu otisaka prstiju zbog učinkovite primjene Konvencije iz Dublina (SL L 316, 15.12.2000., str. 1.).

<sup>(3)</sup> Direktiva Vijeća 2003/9/EZ od 27. siječnja 2003. o minimalnim standardima za prihvrat tražitelja azila (SL L 31, 6.2.2003., str. 18.).

<sup>(4)</sup> Direktiva Vijeća 2005/85/EZ od 1. prosinca 2005. o minimalnim standardima u vezi s postupcima za priznavanje i oduzimanje statusa izbjeglice (SL L 326, 13.12.2005., str. 13.).

*PRILOG I.***Uredbe stavljene izvan snage (iz članka 48.)**

Uredba Vijeća (EZ) br. 343/2003.

(SL L 50, 25.2.2003., str. 1.)

Uredba Komisije (EZ) br. 1560/2003, samo članak 11. stavak 1., članci 13., 14. i 17.

(SL L 222, 5.9.2003., str. 3.)

---

## PRILOG II.

## Korelacijska tablica

Uredba (EZ) br. 343/2003	Ova Uredba
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2. točka (a)	Članak 2. točka (a)
Članak 2. točka (b)	—
Članak 2. točka (c)	Članak 2. točka (b)
Članak 2. točka (d)	Članak 2. točka (c)
Članak 2. točka (e)	Članak 2. točka (d)
Članak 2. točka (f)	Članak 2. točka (e)
Članak 2. točka (g)	Članak 2. točka (f)
—	Članak 2. točka (h)
—	Članak 2. točka (i)
Članak 2. točka (h)	Članak 2. točka (j)
Članak 2. točka (i)	Članak 2. točka (g)
—	Članak 2. točka (k)
Članak 2. točke (j) i (k)	Članak 2. točke (l) i (m)
—	Članak 2. točka (n)
Članak 3. stavak 1.	Članak 3. stavak 1.
Članak 3. stavak 2.	Članak 17. stavak 1.
Članak 3. stavak 3.	Članak 3. stavak 3.
Članak 3. stavak 4.	Članak 4. stavak 1. uvodni tekst
—	Članak 4. stavak 1. točke (a) do (f)
—	Članak 4. stavak 2. i stavak 3.
Članak 4. stavci 1. do 5.	Članak 20. stavci 1. do 5.
—	Članak 20. stavak 5. treći podstavak
—	Članak 5.
—	Članak 6.
Članak 5. stavak 1.	Članak 7. stavak 1.
Članak 5. stavak 2.	Članak 7. stavak 2.
—	Članak 7. stavak 3.
Članak 6. prvi stavak	Članak 8. stavak 1.
—	Članak 8. stavak 3.
Članak 6. drugi stavak	Članak 8. stavak 4.
Članak 7.	Članak 9.



Uredba (EZ) br. 343/2003	Ova Uredba
Članak 8.	Članak 10.
Članak 9.	Članak 12.
Članak 10.	Članak 13.
Članak 11.	Članak 14.
Članak 12.	Članak 15.
—	Članak 16.
Članak 13.	Članak 3. stavak 2.
Članak 14.	Članak 11.
Članak 15. stavak 1.	Članak 17. stavak 2. prvi podstavak
Članak 15. stavak 2.	Članak 16. stavak 1.
Članak 15. stavak 3.	Članak 8. stavak 2.
Članak 15. stavak 4.	Članak 17. stavak 2. četvrti podstavak
Članak 15. stavak 5.	Članak 8. stavak 5. i stavak 6. i članak 16. stavak 2.
Članak 16. stavak 1. točka (a)	Članak 18. stavak 1. točka (a)
Članak 16. stavak 1. točka (b)	Članak 18. stavak 2.
Članak 16. stavak 1. točka (c)	Članak 18. stavak 1. točka (b)
Članak 16. stavak 1. točka (d)	Članak 18. stavak 1. točka (c)
Članak 16. stavak 1. točka (e)	Članak 18. stavak 1. točka (d)
Članak 16. stavak 2.	Članak 19. stavak 1.
Članak 16. stavak 3.	Članak 19. stavak 2. prvi podstavak
—	Članak 19. stavak 2. drugi podstavak
Članak 16. stavak 4.	Članak 19. stavak 3.
—	Članak 19. stavak 3. drugi podstavak
Članak 17.	Članak 21.
Članak 18.	Članak 22.
Članak 19. stavak 1.	Članak 26. stavak 1.
Članak 19. stavak 2.	Članak 26. stavak 2. i članak 27. stavak 1.
—	Članak 27. stavci 2. do 6.
Članak 19. stavak 3.	Članak 29. stavak 1.
Članak 19. stavak 4.	Članak 29. stavak 2.
—	Članak 29. stavak 3.
Članak 19. stavak 5.	Članak 29. stavak 4.
Članak 20. stavak 1. uvodni tekst	Članak 23. stavak 1.
—	Članak 23. stavak 2.
—	Članak 23. stavak 3.

Uredba (EZ) br. 343/2003	Ova Uredba
—	Članak 23. stavak 4.
Članak 20. stavak 1. točka (a)	Članak 23. stavak 5. prvi podstavak
—	Članak 24.
Članak 20. stavak 1. točka (b)	Članak 25. stavak 1.
Članak 20. stavak 1. točka (c)	Članak 25. stavak 2.
Članak 20. stavak 1. točka (d)	Članak 29. stavak 1. prvi podstavak
Članak 20. stavak 1. točka (e)	Članak 26. stavci 1. i 2., članak 27. stavak 1., članak 29. stavak 1. drugi i treći podstavak
Članak 20. stavak 2.	Članak 29. stavak 2.
Članak 20. stavak 3.	Članak 23. stavak 5. drugi podstavak
Članak 20. stavak 4.	Članak 29. stavak 4.
—	Članak 28.
—	Članak 30.
—	Članak 31.
—	Članak 32.
—	Članak 33.
Članak 21. stavci 1. do 9.	Članak 34. stavci 1. to 9. prvi do treći podstavak
—	Članak 34. stavak 9. četvrti podstavak
Članak 21. stavci 10. do 12.	Članak 34. stavci 10. do 12.
Članak 22. stavak 1.	Članak 35. stavak 1.
—	Članak 35. stavak 2.
—	Članak 35. stavak 3.
Članak 22. stavak 2.	Članak 35. stavak 4.
Članak 23.	Članak 36.
—	Članak 37.
—	Članak 40.
Članak 24. stavak 1.	—
Članak 24. stavak 2.	Članak 41.
Članak 24. stavak 3.	—
Članak 25. stavak 1.	Članak 42.
Članak 25. stavak 2.	—
Članak 26.	Članak 43.

Uredba (EZ) br. 343/2003	Ova Uredba
Članak 27. stavak 1. i stavak 2.	Članak 44. stavak 1. i stavak 2.
Članak 27. stavak 3.	—
—	Članak 45.
Članak 28.	Članak 46.
—	Članak 47.
—	Članak 48.
Članak 29.	Članak 49.

Uredba (EZ) br. 343/2003	Ova Uredba
Članak 11. stavak 1.	—
Članak 13. stavak 1.	Članak 17. stavak 2. prvi podstavak
Članak 13. stavak 2.	Članak 17. stavak 2. drugi podstavak
Članak 13. stavak 3.	Članak 17. stavak 2. treći podstavak
Članak 13. stavak 4.	Članak 17. stavak 2. prvi podstavak
Članak 14.	Članak 37.
Članak 17. stavak 1.	Članci 9. i 10., članak 17. stavak 2. prvi podstavak
Članak 17. stavak 2.	Članak 34. stavak 3.

**IZJAVA VIJEĆA, EUROPSKOG PARLAMENTA I KOMISIJE**

Vijeće i Europski parlament pozivaju Komisiju da razmotri, ne dovodeći u pitanje njezino pravo na inicijativu, mogućnost revidiranja članka 8. stavka 4. preinačene Uredbe iz Dublina kada Sud odluči o predmetu C-648/11 MA i drugi protiv Secretary of State for the Home Department, a najkasnije u roku određenom u članku 46. Uredbe iz Dublina. Europski parlament i Vijeće tad će izvršiti svoje zakonodavne nadležnosti, uzimajući u obzir najbolje interese djeteta.

Komisija, koja želi omogućiti žurno donošenje prijedloga u duhu kompromisa, suglasna je s time da razmotri ovaj poziv, koji tumači kao poziv koji je ograničen samo na te posebne okolnosti i kojim se ne stvara presedan.

---